VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

PMR

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3089. szám | 4 oldal, 20 bani | 1955, január 28, péntek

Lapunk tartalmából

— A béke hívei: a népek kovàsza — Részlet Ilja Ehrenburgnak, a Béke Világtanács irodájának kibővitett ülésén tartott beszédéből (2. oldal).
— Élelmiszeriparunk kérdései — Irta: Teodoru Constantin, élelmiszeripari miniszterhelyettes (3. oldal).
— A fazekasvarsándi kollektiv gazdaság munkájáról (3. oldal).
— A földmüvelésügyi és erdészeti minisztérium közleménye (3. oldal).
— A Szovjetunió megszüntette a hadiállapotot Németországgal (4. oldal).
— Az SzKP és a szovjet kormány vezetőinek nyilt levele (4. oldal).
— Az atomháboru ellen, a békéért (4. oldal).
— Külpolitikai jegyzetek — A guatemalai események (4. oldal).
— Adenauer rádióbeszédében csufot üzött a német nép jogos követeléséből (4. oldal).
— J. Cyrankiewicz levele a Szovjetunió minisztertanácsához (4. oldal).
— Francia szenátorok szembeszegülnek a párisi egyezmények ratifikálásával (4. oldal).

Európa békéjének és a német nép érdekeinek védelmében

Jelentőségében szinte felmérhetetlen a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének a Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntetéséről hozott törvényerejü rendelete. Ez a rendelet minden bizonnyal, mint a Szovjetunió minden eddigi külpolitikai megnyilatkozása, hatalmas visszhangot fog kelteni a világ békeszerető embereinek soraiban.

Ismeretes, hogy a Szovjetunió hadseregének a hitleri fasizmus hadigépezete felett aratott világraszóló győzelme után Potsdamban a hitleri támadók ellen harcoló hatalmak egyezményt kötöttek, amelyben kijelölték Németországnak, mint egységes, békeszerető államnak a további utját és azokat a kötelezettségeket, amelyek a nagyhatalmakra hárulnak a Németországgal való mielőbbi békeszerződés megkötésében. A Szovjetuniónak a német nép irányában elfoglalt álláspontja kifejezésre jutott Joszif Visszárionovics Sztálin 1941-ben elmondott beszédében, amikor többek között hangsulyozta: „Hitlerek jönnek, Hitlerek mennek, de a német nép, a német állam megmarad!"

A szovjet hadseregnek a hitlerfasizmus elleni győzelmes harca nemcsak Kelet-Európa számos országát, nemcsak a nyugati államokat, de magát a német népet is megmentette a világ legborzalmasabb elnyomatásától, amelyet a történelem valahá is feljegyzett. A hitleri hadigépezet mérhetetlen károkat okozott a szovjet népnek, óriási emberi és anyagi értékeket pusztított el.

Mégis, a szovjet nép következetesen kitartott elvi álláspontja mellett: a német nép számára lehetővé kell tenni egy egységes, békeszerető országban való egyesülését, valóban demokratikus kormányzat alatt, amely lehetetlenné tenné, hogy Németország ismét elindítója legyen ujabb, világraszóló vérzivatarnak.

Nem egyszer mutatott rá a szovjet kormány, hogy Németország kettéosztottsága ellenkezik Európa népeinek és elsősorban a német népnek érdekeivel. Nem lehet egy népet saját akarata ellen örökös szétszakitottságra itélni, mint ahogyan azt a nyugati hatalmak, az Amerikai Egyesült Államok, Nagybritannia és Franciaország kormányai szeretnék. A szovjet kormány számos értekezleten, igy a multévben Berlinben megtartott négyhatalmi értekezleten is, kézzelfoghatóan igazolta, hogy kitart Németország egységesitése mellett, de a nyugati hatalmak ismeretes magatartásukkal megakadályozták minden egyezség létrejöttét a német kérdésben.

Elegendő rámutatni arra: a potsdami egyezményt követő időktől kezdve a nyugati hatalmak minden cselekedete odairányult, hogy Németország kettéosztottságát állandósitsák és hogy Nyugat-Németországot bevonják egy harmadik világháboru kirobbantására vonatkozó terveikbe. A három nyugati hatalomtól megszállt Németországban előbb Bizoniát, majd Trizoniát létesitettek, hogy ezzel is összpontositsák az uj háboru előkészitése céljából kovácsolt terveiket.

Amig tehát a Német Demokratikus Köztársaság létesülésével a történelem során elsőizben igazi demokratikus Németország alakult Európa központjában, addig Nyugat-Németországot az imperialista hatalmak arra kényszeritették, hogy a háboru császárok és utódjuk: Hitler nyomdokain haladó kormány elnyomatása alatt sinylődjön. Semmi sem igazolja jobban a német népnek a nyugati kormányok és bérencük, Adenauer politikája elleni tiltakozását, mint azok a hatalmas tömegtüntetések, amelyek Németország ujrafelfegyverzése ellen mozgositják Nyugat-Németország dolgozóit.

Mint tudjuk, a Szovjetunió kormánya az elmult napokban nyilatkozott a Nyugat-Németországgal való diplomáciai kapcsolatok rendezéséről. Mint az előrelátható volt, Adenauer az Egyesült Államok, Nagybritannia és Franciaország kormányainak nyomására, de a nyugatnémet nép akaratának ellenére, visszautasitotta a szovjet kormány nagylelkü ajánlatát. Ollenhauernak, a németországi szociáldemokrata párt elnökének szavai, — amelyekben leszögezi, hogy a szovjet kormány nyilatkozatának elfogadása lehetővé tenné az össznémet szabad választások megtartását és egész Németország békés és demokratikus államban való egyesitését, — Nyugat-Németország lakósai tulnyomó többségének legbensőbb, legőszintébb gondolatait fejezi ki.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének törvényerejü rendelete rámutat, hogy a Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntnek tekintendő és baráti kapcsolatok létesülnek a két állam között. Nem kétséges, hogy ez a igyszerü megállapitás a szovjet és a német népen kivül Európa valamennyi népeinek körében osztatlan örömet és lelkesedést keltett. A népek nem akarják, hogy a német nép továbbra is a hadiállapotból származó korlátozások között éljen, hanem azt kivánják, hogy a német nép megtalálja a boldogság, a béke, az emberiség nagy családjához vezető utat. Azt akarják, hogy a békés, demokratikus Németország elfoglalja az őt megillető helyet a nagyhatalmak soraban.

Természetesen, a Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntetése nem változtat azokon a kötelezettségeken, amelyek Németországra nemzetközi téren hárulnak. Nem érinti a Szovjetuniónak jogait és kötelezettségeit sem, amelyek az egész Németországra vonatkozó és jelenleg is érvényben levő négyhatalmi egyezményekből fakadnak. E kötelezettségek közé tartozik, hogy a Szovjetunió őrködjék afelett, hogy egy uj Wehrmacht felélesztésével ne fenyegesse többé támadó háboru saját országát, Európa többi népeit. Elsősorban pedig Németországot, amelynek területét egy uj háboru pusztává változtatná és a német népre minden eddigi csapásnál sulyosabb csapást jelentene. A történelem a Szovjetuniónak a német kérdésben tanusitott magatartását kétségtelenül ugy fogja feljegyezni, mint az egész Európa békéjéért, nyugalmáért tanusitott messzemenő felelősségérzet legékesebb bizonyságát.

Hazánk dolgozó népe baráti érzelmekkel és rokonszenvvel viseltetik a békés élet felé igyekvő német nép iránt. Népünk sohasem azonositotta a német népet azokkal a gazságokkal, amelyeket a német imperializmus hazánk ellen is elkövetett. Meggyőződésünk, hogy egy demokratikus, békeszerető Németország létezése Európa központjában, hatalmas szerepet töltene be hazánk biztonságának szavatolásában is, lehetővé tenné demokratikus fejlődésünknek még az eddiginél is hatalmasabb mértékü előrehaladását.

Hálás elismerésünk száll a Szovjetunió felé, amelynek kormánya minden egyes lépésével a mi boldogságunkat, a mi biztonságunkat és nyugalmunkat is egyengeti. Ezért fogadjuk kimondhatatlan örömmel a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének a Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntetésére vonatkozó törvényerejü rendeletét. Hisszük, hogy ez a történelmi jelentőségü lépés nagymértékben hozzájárul a béke, a német nép és Európa minden népe biztonságának, nyugalmának szavatolásához.

Harcunkat még határozottabban folytatjuk az imperialisták törekvései ellen, akik meg akarják akadályozni az európai béke és biztonság eszméjének kibontakozását. Harcunkban nem állunk egyedül, mellettünk áll a világ minden békeszerető népe. Tagja vagyunk a béke, a demokrácia és a szocializmus hatalmas táborának, amelynek élén a béke, a népek jogainak hatalmas zászlóvivője, a Szovjetunió halad.

A fenlaki GTÁ élenjáró dolgozói

Filip Livius,

Takács Pál,

Radstätter Ferenc,

akik mindent elkövetnek, hogy a gép- és traktorállomás kellő időben és jó körülmények között végezze el a gépjavitási tervét.

Felhivás a világ népeihez

Egyes kormányok most atomháboru kirobbantására készülnek. Hozzá akarják szoktatni a népeket az atomháboru elkerülhetetlenségének gondolatához.

Az atomfegyver alkalmazása megsemmisitő háborura vezetne.

Kijelentjük, hogy az a kormány, amely atomháborut robbant ki, eljátsza saját népe bizalmát, s fölidézi minden nép ítéletét.

Szembeszegülünk azokkal, akik atomháborut készitenek elő.

Követeljük, hogy minden országban semmisitsék meg az atomfegyverkészleteket, s haladéktalanul szüntessék meg az atomfegyver gyártását.

Bécs, 1955 január 19.

Frédéric Joliot-Curie (Franciaország), a Béke Világtanács elnöke; Gabriel d'Arboussier (Fekete-Afrika), a Béke Világtanács alelnöke, ügyvéd; Eugenie Cotton asszony (Franciaország), a Béke Világtanács alelnöke, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség elnöke; Alekszandr Fagyejev (Szovjetunió), a Béke Világtanács alelnöke, iró; Leopold Infeld (Lengyelország), a Béke Világtanács alelnöke, fizikaprofesszor; Kuo Mozso (Kina), a Béke Világtanács alelnöke, a Kinai Tudományos Akadémia elnöke; Jorge Amado (Brazilia) iró, a Brazil Országos Irószövetség elnöke; Laurent Casanova (Franciaország) képviselő, volt miniszter; Emmanuel d'Astier de la Vigerie (Franciaország) képviselő, volt miniszter; Ilja Erenburg (Szovjetunió) iró, küldött; Wilhelm Elfes (Németország), München-Gladbach volt polgármestere, az Egységért, Békéért és Szabadságért Küzdő Németek Szövetségének elnöke; James Endicott (Kanada), a Kanadai Békekongresszus elnöke; Nazim Hikmet (Törökország) költő; Josef Hromádka (Csehszlovákia), a prágai egyetem teológiai karának dékánja; Alekszandr Kornejcsuk (Szovjetunió) drámairó, küldött; Jan Mukarovszky (Csehszlovákia), a prágai Károly-egyetem prorektora; Dennis Noel Pritt (Nagy-Britannia) jogász, az Angol Békebizottság elnöke; Louis Saillant (Franciaország), a Szakszervezeti Világszövetség főtitkára; Emilio Sereni (Olaszország) szenátor; Jessie Street asszony, Ausztrália, volt képviselője az ENSz sanfranciscói alapító értekezletén; Antoine Tabet (Libanon) építész; Nyikolaj Tyihonov (Szovjetunió) költő, a Szovjet Békebizottság elnöke; William Wainwright (Nagy-Britannia) iró, az Angol Békebizottság szervezőtitkára; Jean Laffitte (Franciaország), a Béke Világtanács főtitkára, iró; Isabelle Blume (Belgium), a Béke Világtanács titkára, volt képviselő; Vincent Duncan Jones (Nagy-Britannia), a Béke Világtanács titkára, publicista; Pantyelejmon Gulijev (Szovjetunió), a Béke Világtanács titkára, ujságiró; Li Li-mang (Kina), a Béke Világtanács titkára, közgazdász; Ivor Montagu (Nagy-Britannia), a Béke Világtanács titkára, filmrendező; Riccardo Lombardi (Olaszország) képviselő, volt miniszter, a Béke Világtanács irodájának tagja; Abdernaman Busama (Algir) építész, az Algiri Békebizottság elnöke; Heinrich Brandweiner (Ausztria), a nemzetközi jog professzora, az Osztrák Béketanács elnöke; Alberto Cavalcanti (Brazilia) filmrendező; Robert Chambeiron (Franciaország) volt képviselő; Jacques Denis (Franciaország), a Demokratikus Ifjusági Világszövetség főtitkára; Ostap Dluski (Lengyelország) képviselő, szerkesztő; Ambrogio Domini (Olaszország) szenátor; Erwin Eckert (Németország) tartománygyülési képviselő, a Nyugatnémet Békebizottság elnöke; Ernst Fischer (Ausztria) iró, volt miniszter; Nino Fogliaresi (Olaszország) professzor; Ragnar Forbeck (Norvégia) lelkész, az oslói székesegyház káplánja; Szergej Geraszimov (Szovjetunió) filmrendező, küldött; Gaoru Jaszui (Japán), a Hoszej-egyetem nemzetközi jog professzora, az atom- és hidrogénfegyver betiltását követelő felhivás aláirásgyüjtő országos tanácsának főtitkára; Kinkadzu Szajondzi (Japán), a szenátus tagja, a Nisi Nippon Simbun c. lap főszerkesztője; Liu Kuan-ji (Kina), a békéért és az amerikai agresszió ellen harcoló kinai népi bizottság főtitkára; Liu Csang-seng (Kina), a Kinai Országos Szakszervezeti Szövetség alelnöke; Clarenzo Menotti (Olaszország) volt szenátor; Parameszvaran (India), az Indai Országos Béketanács titkára; Erwin Scharf (Ausztria) iró, az Osztrák Szocialista Munkáspárt elnöke; Zekeria Szertel (Törökország) iró, ujságiró; Valentyin Szorokin (Szovjetunió) közgazdász; Pandit Szunderlal (India) iró; Alfredo Varela (Argentina) iró; Paul Wandel (Németország) képviselő, volt miniszter; Heinz Wilman (Németország), a Német Béketanács főtitkára; Jorge Zalamea (Columbia) iró, volt miniszter; Teitelboim (Chile) iró; Heinz Altschul (Ausztria), az Osztrák Béketanács főtitkára; Bugár Jánosné (Magyarország), az Országos Béketanács titkára; Nestor Grancelli (Argentina) ügyvéd, az Egyetemi Szövetség volt elnöke; Rosa Hollender asszony (Belgium), a Belga Békevédelmi Szövetség főtitkára; Iza Ibrahim (Indonézia), az Indonéz Országos Békebizottság titkára; Joris Ivens (Hollandia) filmrendező; Felix Iversen (Finnország), az Egyesült Nemzetek Barátai Társasága Világszövetségének alelnöke; Anton Strend (Svédország), a Svéd Országos Békebizottság titkára; Szuroszo (Indonézia), az Indonéz Országos Békebizottság főtitkára; Luis Vidalez (Columbia) iró; Fernand Vigne (Franciaország), az Országos Béketanács főtitkára; Mirjam Vire-Tuominen asszony (Finnország), a „Béke Finnországi Hivei" szervezet főtitkára; Jakob Wolff (Hollandia) ujságiró; Bruno Bernini (Olaszország), a Demokratikus Ifjusági Világszövetség elnöke; Bertoloni, az Ellenállási Harcosok és Üldözöttek Nemzetközi Szövetségének titkára; Paul Delanoue, a Közoktatási Dolgozók Szakszervezetei Nemzetközi Szövetségének főtitkára; Luigi Grassi, a Szakszervezeti Világszövetség titkára; Zója Ivanova, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség titkára; Molly Mendel asszony, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség titkára; Hilde Neumann asszony, jogász, Demokratikus Jogászok Nemzetközi Szövetsége; Hsze Bang-ting, a Nemzetközi Diákszövetség alelnöke; Taptyikov, Közoktatási Dolgozók Szakszervezetei Nemzetközi Szövetsége; Sorin Toma (Románia) ujságiró; Jaroslaw Iwaszkiewicz (Lengyelország) iró, a Lengyel Országos Békebizottság elnöke; Leon Kruczkowski, a Lengyel Irószövetség elnöke; Viktor Klosiewicz, a Lengyel Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöke; Max Cosyns (Belgium) fizikaprofesszor; Farge asszony, a Francia Országos Béketanács elnökségének tagja; Georgi Pirinszkij (Bulgária), az Országos Békebizottság Végrehajtó Irodájának alelnöke.

Tartományunk életéből

Élen a szocialista versenyben

Jól megszervezett szocialista verseny keretében folyik a munka a „Vörös Trikó" gyárban. A versenyben jelenleg a harisnyakötő osztály vezet. Szorgoskezü nők végzik itt munkájukat s igyekeznek egymást tulszárnyalni a termelésben. Példás szorgalmuk szép eredményt hozott e hónapban. Január 1-től 25-ig a harisnyakötő osztálynak azon a részlegén, ahol a harisnyák szárát és fejét kötik, 3.147 pár harisnyát termeltek terven felül, mig ott, ahol a harisnyák szárát és fejét egybedolgozzák, 4.125 pár harisnyát készitettek terven felül. Az előbbi részlegen a legkiemelkedőbb eredményeket Stefan Iuliana érte el, aki 576 pár és Bujor Elisabeta, aki 1.020 pár harisnyával kötött többet tervelőirányzatánál. Az utóbbi részlegen Steiner Margit tünt ki különösképpen: 3,012 pár harisnyával tuteljesitette tervelőirányzatát.

A dolgozók életszinvonalának emeléséért

Az aradtartományi termelőszövetkezet kombinátjának munkaközössége a dolgozók életszinvonalának emelése érdekében május 1 tiszteletére a következő közszükségleti cikkek gyártását vállalta terven felül: 10.000 sarló, amelyből 2.000 darabot megtakaritott anyagból készitenek, 500 sütőformázó, 2000 zsebkés és 400 kristálytükör. Ezenkivül 1000 zöldséges kosarat, 500 piaci kosarat és 2500 kétoldalas zsebtükröt készitenek terven felül. Ugyanakkor két kombinált szoba, három toalettasztal és egy asztal gyártását vállalták terven felül. E közszükségleti cikkek összértéke 105,160 lej.

A falujáró sziniegyüttes terveiről

Az aradi Állami Román Szinház falujáró sziniegyüttese a „Kerge birka" cimü vigjátékkal negyvenkilenc községben arattak sikert. Tapasztalatokkal gazdagodva láttak nemrégen hozzá két uj szindarab betanulásához. Lovinescu „Oaspetele in faptul seril" és Sikiriki lengyel iró „Revizorul cu bucluc" cimü alkotásainak próbái javában folynak a szinház szinpadán. Ezzel a két szindarabbal február 15-től május 1-ig szórakoztatják majd a falvak dolgozót, május 1-től pedig az „Ochiul babei" cimü szindarabot tüzi müsorra a szinház falujáró együttese.

A termelékenység fokozásáért

A „December 30" textilgyárban a munka termelékenységének emeléséért és az önköltségi ár csökkentéséért technikai intézkedéseket foganatositottak. A szövőde előkészitő osztályán 5 darab előhenger felvelő gépet önmüködővé alakitanak át. Az irező osztályon három gép keményitőoldat-tartályát és szárito berendezését alakitják át. A szövődében a megfelelő fordulatszám biztositásáért a főtengelyen a meghajtókerekeket megfelelő méretüekre cserélik ki. A festődében a selejt csökkentésére uj világitási módszert alkalmaznak.

Az ujitó- és észszerüsitő mozgalom támogatása és csökkentése céljából 175.000 lejt forditanak a prototipusok és egyéb költségek fedezésére. Félévenként egy-egy „ujitók hetét" szerveznek és az év folyamán állandó kiállitást rendeznek az ujitók és az ujitások népszerüsitéséért.

A technikai intézkedéseken kivül a gyár évi terve is különbözik a tavalyitól. A fonóda 3,5 százalékkal termel többet, készáru pedig 6,4 százalékkal több kerül ki a gyárból, mint az előző évben. Az 1954. év első negyedéhez viszonyitva 1955 első negyedévében a fonóda termelési terve 7,6 százalékkal, a készáruterv pedig 29,3 százalékkal növekedett.

Figyelmesen, odaadóan végzi munkáját a „December 30"-gyárban Haragszin Mária, a fiatal szövőnő. Munkaidejének minden percét igyekszik kihasználni. Egyre szebb eredményeket ér el. Január 18-án például 50 méter szövöttanyagot adott terven felül.

Jó eredménnyel zártuk az évet

Kisvarjason, kollektiv gazdaságunkban is megtörtént az évi zárszámadás. Egy munkanapegységre 4 kiló buza, 10 kiló tengeri, 1 kiló árpa, 1 kiló burgonya, 1 kiló széna és más termény jut. Azok a kollektivisták, akik rendszeresen megjelentek a munkában, nagymennyiségü terményt kaptak. Kovács István és felesége 493 munkanapegységet teljesitett és közel 20 mázsa buzát, 50 mázsa tengerit, 500 kiló árpát és sok más terményt szállitott haza. Fekete Lajos és felesége 424 munkanapegységet teljesitett és ennek megfelelően részesedett a jövedelemből. Kovalik József egyedül 388 munkanapegységet szerzett.

A kollektivisták lelkesedéssel dolgoztak egész éven át. Gazdaságuk fejlesztése érdekében, az elmult év folyamán, 20 méter hosszu istállót épitettünk. Ebben az évben még szebb eredmények elérésére törekszünk.

Reiner Béla,
levelező.

Ma kezdődik az Orvostudományi Társaság orvosi megbeszélése

Az RNK Orvostudományi Társasága végrehajtó bizottsága és az RNK Orvostudományi Társaság aradi fiókja közli:

Január 28, 29 és 30-án Aradon országos jellegü orvosi megbeszélést tartanak, melynek napirendje a következő:

Január 28-án:

1. Munkahelyek látogatása.
2. Ünnepi megnyitó gyülés.
3. Stefan Milcu akadémikus előadása: „Pajzsmirigy megbetegedések az ipari dolgozóknál" cimmel.

Január 29-én:

1. Leon Prodan tanár, Silvia Gabor (Kolozsvár) előadótanár, Paul Pruteanu előadótanár, M. Wassermann előadótanár (Iasi) beszámolót tartanak a textiliparban dolgozók egészségügyi kérdéseiről és az orvosi segélynyujtás megszervezéséről. Dr. Lazarescu és munkatársai (Arad) „Az aradi textilipari dolgozók egészségvédelmének kérdéseiről" adnak kiegészitő jelentést. Dr. Gh. Cadariu előadótanár, dr. V. Crisan és munkatársai (Temesvár) „A temesvártartományi textilipari dolgozók egészségügyi helyzetéről" adnak kiegészitő jelentést. Dr. Strat előadótanár, dr. M. Wassermann előadótanár és munkatársai (Iasi): „Betegségmegelőző intézkedések a kenderfonó- és szövőiparban dolgozók egészségvédelmére". Kiegészitő jelentés.
2. E. Aburel tanár (Bukarest) „A textiliparban dolgozó nők női megbetegedéseiről". Jelentés. Dr. I. Pugna és munkatársai (Arad) „A textiliparban dolgozó nők női megbetegedéseiről". Kiegészitő jelentés. Dr. E. Capatina és munkatársai (Arad): Az aradi textilgyárakban dolgozó anyák érdekében hozott betegségmegelőző és gyógyitó intézkedések". Dr. Giugiulean és munkatársai (Arad): „Az aradi textiliparban dolgozó nők gyermekei érdekében hozott betegségmegelőző és gyógyitó intézkedések".

Január 30-án:

Dr. D. Nanu és dr. V. Ivanov (Bukarest) „Egészségügyi nevelés megszervezése a textiliparban". Jelentés.

A jelentések és a kiegészitő jelentések után vita következik. Az orvosi megbeszélést 28-án este fél 8-kor nyitják meg a Kulturpalotában.

A gyufa

A temesvári gyufagyár termékéről van szó. Dohánytőzsdében kapható. Általában a dohányosok vásárolják, de használják a háziasszonyok is, tüzgyujtásra. A fogyasztók derülátók és azt hiszik, hogy minden gyufaszál meggyullad. Ami a temesvári gyufa-

gyár készitményeit illeti, azonban alapos tévedésben vannak, mert körülbelül igy néz ki a gyufa használat közben:

...Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, hogy a fene egye meg, még most sem gyulladtak meg ezek az átkozott gyufaszálak. Na, végre a tizedik lángralobban. De ebben sem volt sok köszönet, mert fája pontosan középen kettétört, mint egy merészen felfelé ivelő karrier. Az egyik darabja a kisérletező kezében maradt, a lángoló vége pedig nadrágján ejtett kicsiny, de feltétlenül müstoppoló munkájára váró lyukat.

★

Az aradi fogyasztók azt kivánják, hogy a temesvári gyufagyár igazgatósága végre lobbantsa lángra érdeklődését a minőség iránt, — de egyelőre ne saját gyártmányával...

Az állóhely

— Tessék leülni!

— Ne mászkáljon előttem annyit, nem látok semmit!

— Jaj a lábam! Nem tudott vigyázni, maga...

Ezekután könnyü kitalálni, hogy moziban vagyunk. A „Dózsa György" mozgóképszinházban vasárnap délután. A film békésen pereg és a vásznon változnak a filmhiradó érdekfeszitő képei. Az ülőhelyek zsufoltak. Sőt kétoldalt a fal mellett is hering módjára nézők állanak. Mint a bevezetésből is megállapithatjuk, nemcsak a film hangos, de a nézőtér is. Jó néhány percig a filmhiradó hangja összevegyül a fal mellett álló nézők zajával. Ilyenkor nem mindig udvarias jelzők röpködnek a levegőben. Ugy vagyunk ezzel, hogy repül a sértés, ki tudja hol áll meg, kit hogyan talál meg.

Ezután elcsendesedik minden. Csak a film pergő, megszokott kedves zaja hallik és a zenei aláfestés. De tévedtünk, a csend viszonylagos és nem tart sokáig. Megérkeznek a későnjövők, ujabb vita hangjára leszünk figyelmesek:

— Ez a hely az enyém, itt a szám a jegyemen.

— Mutassa meg a jegyét!

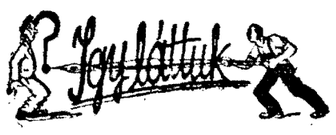

— Mutassa maga!

A vita eldöntését a jegyszedő oldja meg. Rávilágitja zseblámpája fénykévéjét a vitatott jegyekre. Az egyiken szám volt rajta. A másik néző jegyén azonban, aki ült, nem volt szám.

— Az ön jegye álló helyre szól, tessék átadni helyét jogos tulajdonosának!...

Ezután minden kezdődött előlről. A székcsapkodás, s mögötte a nézők kórusa: tessék leülni, stb., stb....

★

Ezek tipikus esetek. Megtörténnek csaknem minden vasárnap. Oka az, hogy a mozipénztárnál az ülőhelyek mellett állóhelyeket is kiadnak. A mozit azonban ugy épitették, hogy az állóhelyekre nem számitottak. Az állóhelyes nézők természetesen ezek után ugy helyezkednek el, ahogyan tudnak. Zavarják egymást, zavarják az ülőhelyek szerencsés birtokosait.

De a zavarástól tulmenően a mozi

tulzsufoltsága, az ajtó felé vezető folyosók eltorlaszolása, a legkisebb tüz esetén is a legkomolyabb veszélyt jelentené. A mi véleményünk az, hogy a tartományi moziválalat igazgatóságát és elsősorban Sonnenschein Miklós igazgató elvtársat meg kell gondolkoztassa ez a kérdés. Ugylátszik, hogy a tartományi moziválalat a terv teljesitéséért folyó harcban nem tekint a minőségre. Márpedig tudjuk jól: a tervteljesitésért vivott küzdelemnek nem szabad a minőség rovására mennie. Viszont az állóhelyek kiadása, zavarja az előadást. Ennek következtében a közönség kiszolgálása nem éri el a megkivánt szinvonalat. Ugyebár, a lefizetett jegy áráért a moziválalat igazgatóságának kötelessége ülőhelyet biztositania a jegytulajdonosnak. Ha ez nem történik meg, akkor munkájuk, enyhén szólva, selejtes. Hogyan tudnák ezt kiküszöbölni? Szerintünk, egyszerüen. Vagy játsszák a megállapitott időn tul a nagy érdeklődést kiváltott filmeket, vagy pedig mutassák be ezeket két moziban. Érdemes a kérdéssel foglalkozni, mert a dolgozók megnövekedett kulturigénye a mozikban is civilizált kiszolgálást kiván.

A villamos

A napokban egy elvtárs keresett fel a szerkesztőségben. A villamosra panaszkodott. Ez nem meglepő, hiszen a közuti közlekedésre sok a jogos panasz. De ezuttal nem a rendetlen, pontatlan forgalomra hivta fel a figyelmet. Ez annyira köztudomásu, hogy már nem is érdekes. Minden utas, aki valaha is használta a villamost, jól ismeri az aradi közuti forgalom hibáit. Másról beszélt elvtársunk, arról, hogy a villamosvezetők és a kalauzok ugy szónakoznak, ahogy tudnak. Igyekeznek „jó ötletekkel" könnyebbé tenni a szolgálat kétségtelenül nehéz óráit. Hát mivel is szórakoznak? Esetenként éppen akkor inditják el a kocsit, amikor néhány felszálló boldog reménnyel szeretné rátenni lábát a villamos alacsonynak éppen nem mondható lépcsőjére. Az elvtársnak megigértük, utánanézünk a dolgoknak.

Ez meg is történt, nem volt nehéz. Január 22-én, szombaton fél háromkor a Crisan-utcai megállóhelyre „berobogott" a várva-várt 3. számu villamos. A kocsi nem volt tulzsufolt. Néhányan fel akartak szállni. Két utasnak sikerült is, másik kettő a lépcsőn himbálódzott és kezeikkel kétségbeesetten igyekeztek biztos támpontot találni, mert a kocsi csengetett és vad iramban elszáguldott. Két utas lemaradt.

★

Az eset után nyomban felkerestük az Avram Iancu-téri forgalmi irodát és elmondottuk, hogy mit tapasztaltunk. A válasz meglepő volt. A forgalmi iroda felelőse ezt mondta:

— Kérem, ilyen esetekben a közönség a hibás, mert nem elég fegyelmezett. Nem szállnak fel elég gyorsan a kocsira. A vezetőknek pontosan be kell tartaniok a menetidőt.

Lehet, hogy a felelős elvtárs a felszállást szó szerint értette, ugy gondolta, hogy az utas madármódra, gyorsan repüljön be a kocsiba. Hiszen ha ezt tudnák a szegény utasok, akkor nem lenne szükségük a villamosra...

A mi véleményünk az, hogy a villamosvasut dolgozói végre változtassák meg magatartásukat és értsék

meg, hogy ők vannak a közönségért, nem pedig ahogyan szeretnék — a közönség őértük.

Messer Sándor
(Rajzok: *Soós István*)

Levelek a szerkesztőséghez

A közös munka előnyei

A szapárligeti „Varga Katalin" kollektiv gazdaságban is kiosztották az évi jövedelmet. Nemcsak a kollektivisták, hanem az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok is meggyőződhettek, hogy közös erőfeszitéssel, sokkal nagyobb eredményeket érhetnek el. A mi családunk 1.046 munkanapegységet teljesitett és minden terményből bőségesen részesült. Hasonlóképpen jó eredménnyel dolgoztak Györgyi András, Rung János és mások.

Annaházi Mátyás,
levelező

Női harisnyára volna szükségünk

Nagyősz községben már több esetben felkerestem a szövetkezetet és harisnyát akartam vásárolni. „Harisnya nincs, csak férfizokni" — hangzott a válasz. Javasoltam, hogy mielőbb hozzanak harisnyát, mert többen kérik ezt az árucikket. A szövetkezet vezetősége azonban nem sokat törődik a vásárlók kérésével. De annál inkább törődik egy ismeretlen asszony, aki 28—35 lejért árusitja párját a harisnyának, vagyis üzérkedik vele.

Mi, nagyőszi dolgozó asszonyok, nem szeretnénk az üzérek zsebébe juttatni a pénzt és éppen ezért kérjük, hogy a szövetkezet mielőbb rendeljen harisnyát. Ha pedig női harisnya érkezik, ügyeljenek arra, nehogy ismét üzérek vásárolják össze.

Reméljük, hogy a helyi szövetkezet mielőbb megoldja a harisnyakérdést.

Libus Piroska,
levelező

Közlemények

A városi néptanács pénzügyi osztálya közli az adófizetőkkel, hogy 1955 januárjában az összes hátralékos adókat és illetékeket, tartozásokat az 1954. évről, teljes egészében ki kell egyenliteni, hogy elkerüljék az esetleges többletfizetéseket. Ugyancsak január hónapban kell kifizetni teljes egészében a termelő- és munkaállatok utáni illetéket. Még ebben a hónapban kell kiegyenliteni a gépkocsi, motorkerékpár, kerékpár, állati vontatásu jármü, bárka, motoroshajó, stb. tulajdonosoknak az évi illetéket.

A szabadfoglalkozásuak, kézművesek, fuvarosok, kereskedők és iparosok előleget fizethetnek az 1955. évi első negyedre vonatkozó adóra.

★

Az aradtartományi moziválalat autószerelőt keres. Szerszámmal rendelkezők előnyben. Cim: Eminescu-utca 1.

Testnevelés és Sport

Néhány sorban

Bécs válogatott ökölvivő csapata Bukarestben vendégszerepelt és a bukaresti boxolók 9:1 arányu értékes győzelmet arattak az osztrák ökölvivők ellen.

★

Sztálinvárosban megkezdődtek az országos jégkorong bajnokság küzdelmei. Az első két mérkőzés eredményei a következők: Voinţa Bukarest—Dinamo Marosvásárhely 4:4, Hadsereg Központi Háza—Metalul St. Rosu Sztálinváros 9:1.

★

Az RNK válogatott ökölvivő csapata elutazott Svédországba, ahol 3 válogatott mérkőzést viv. A román csapatban Mircea Dobrescu, Toma Constantin, Eustatiu Margarit, Gheorghe Fiat, Constantin Dumitrescu, Nicolae Linca, Petre Popescu, Gheorghe Negrea, Ghetu Velicu és Dumitru Ciobotaru foglalnak helyet.

★

Az aradi tartományi Testnevelési és Sportbizottság felhivja az összes sportközösségek vezetőit, vezetőségeinek tagjait, élsportolókat, a különböző sportágak biróit, edzőit, hogy szombaton, január 29-én délután fél 6 órakor jelenjenek meg a „Május 9" klubban (Frimu-utca 2—4) megtartandó plenáris ülésen.

Rádióműsor

Péntek, január 28.

BUKAREST I: 5.30: Rádió hiradó 5.42: Torna. 5.52: Könnyü zene. 6.10: A „Scinteia" vezércikke. 6.40: Orvosi tanácsadó. 7.15: Hirek. 7.25: Román népzene. 8.00: Hirek orosz nyelven. 8.10: Könnyü zene. 8.45: Sajtótermékek ismertetése. 13.10: Népi zene. 13.50: Könnyü román zene. 15.30: Hirek. 16.30: „Ismerjük meg hazánkat." Előadás. 19.00: Falvak hiradója. 21.00: A szovjet rádió müsora. 23.30: Hirek, időjárásjelentés.

BUKAREST II: 14.30: A „Scinteia" tartalmának ismertetése. 15.00: Hirek. 15.29: Román népdalok. 16.00: Rádió hiradó, időjárásjelentés. 16.15: Román katona-dalok. 17.30: Román táncok. 18.00: Előadás. 18.40: Orosz nyelvlecke. 19.00: Zenemüsor a termelésben élenjárók kérésére. 20.00: Rádióujság. 23.00: Rádió hiradó 23.10: Románcok és táncok. 0.45: Hirek.

BUDAPEST (KOSSUTH): 9.30: Népi zenekar. 10.00: Indulók és tömegdalok. 10.20: Krónika. Az ifjusági rádió történelmi folyóirata. 11.50: A okos Mackó. 12.00: Operarészletek. 13.15: Román és szlovák népi muzsika. 14.00: Tánczene. 15.25: Ütörő hiradó. 16.10: „Legyen vig telünk, nyarunk". 17.00: Orosz nyelvlecke. 18.10: Ember és világ: az egysejttől a gerincesekig. 19.00: Beszéljünk a minőségről. Riportmüsor. 20.15: „Ember és polgár leszek..." Emlékezés Csokonai Vitéz Mihályra, halálának 150. évfordulóján. 22.30: Sporthiradó. 23.10: Tiz perc külpolitika. 0.30: Lassan leszáll az éj. Verses és zenés összeállitás.

BUDAPEST. (PETŐFI): 7.50: Keringők. 15.00: Operarészletek. 15.50: Népek dalai és táncai. 17.00: Puszták dalai. 17.40: Zenekari muzsika. 20.00: A kórus-irodalom gyöngyszemei. 21.00: Tánczene. 22.00: Kilencszáz millió...

Szimfonikus hangverseny

Az aradi Filharmonia szimfónikus zenekara 1955 január 29-én este 8 órai kezdettel a Kulturpalota termében tartja meg XVII. szimfónikus hangversenyét. Müsorra kerül: Vincent d'Indy: Szimfónia egy havasi dal témájára, zenekarra és zongorára. Claude Debussy: Nocturne (első előadásban). Paul Dukas: A varázsló inas (első előadásban). Vezényel: Brînzeu Nicolae, zongoraszólót játszik Adorján Márta zongoraművésznő.

Vasárnap, 1955 január 30-án 10.30 órai kezdettel nevelő hangverseny iskolák részére. A bérlettel rendelkezők számára a 17. számu jegy érvényes. A 7 éven aluli gyermekek az előadást nem látogathatják. Jegyek az AGES-nél kaphatók.

Időjárásjelentés

Nedves, ködös idő várható. Változékony felhőzet mellett a hőmérséklet kissé emelkedik. Éjszaka minusz 2 és minusz 5, nappal plusz 1 és plusz 3 fok között. A következő két napon ugyancsak ködös idő várható, a hegyekben kisebb havazással.

A Román Népköztársaság Orvostudományi Társasága aradi fiókja közli:

Stefan Milcu akadémikus „Pajzsmirigy megbetegedések az ipari dolgozóknál" cimmel orvostudományi előadást tart a Kulturpalotában január 28-án este fél 8 órakor.

A béke hivei; a népek kovásza

Részlet Ilja Ehrenburgnak, a Béke Világtanács irodájának kibővitett ülésén tartott beszédéből

ELŐSZÖR IS FRANCIAORSZÁGHOZ SZÓLOK. Vannak franciák, akik ugy gondolják, hogy egy kettéosztott Németország kevésbbé veszélyes Franciaországra, mint egy egységes Németország. Nemcsak a kávéházak törzsvendégei vetik fel ilyen módon ezt a kérdést, de igen sok képviselő is, ha nem is a parlamentben, de a parlament folyósóin. Pedig a probléma másképpen hangzik: „Mi rosszabb Franciaországnak: egy egységes, de fel nem fegyverzett békés Németország, vagy két felfegyverzett Németország? Azt hiszem, nem nehéz erre a kérdésre felelni. Olyan egységes Németország, amely semmiféle katonai szövetségnek nem tagja és nincs felfegyverezve, nem veszélyeztetheti Franciaországot, de még Luxemburgot sem. A Wehrmacht felállitása azonban elegendő ahhoz, hogy Németország egységesitésének eldöntése a diplomaták kerekasztaláról a csatamezőkre kerüljön. A franciákat ujabb világháboruba sodorhatják és arra kényszerithetik, hogy uj szövetségesük revansista vállalkozásait támogassák. És nincs kizárva, hogy a revansisták egészen másképp cselekszenek majd, mint ahogyan azt nyugati gyámjaik tervezik. Bonnet ur 1938-ban meg volt győződve róla, hogy a Wehrmacht a Szovjetunió ellen fordul. Igaza is volt, azzal a kis különbséggel, hogy a Wehrmacht diviziói mielőtt Moszkva ellen indultak volna, egy kis vargabetüvel átsétáltak Franciaországon, s erre a franciák elég jól emlékeznek. Vannak franciák, akik távol állnak attól, hogy velünk rokonszenvezzenek, mégis megértik ezt. Pierre Leban képviselő nemrégiben figyelmeztette honfitársait, hogy a háboru a Saar-vidéken is kirobbanhat, nemcsak az Elbánál.

A német hadsereg feltámasztásáról irva, a „Cotton Trade Journal" amerikai folyóirat idézi azt a hires római mondást: „Vigyázz, nehogy ellened fordितsák azt a fegyvert, amelyet barátaid kezébe adtál!" Nem tudom, volt-e valóban ilyen közmondás, de mindenesetre okosnak tartom és nem szükséges latinul tudnunk, hogy megértsük, elegendő visszaemlékeznünk a második világháborut megelőző évekre.

Egyes franciák azon a véleményen vannak, hogy a Wehrmacht feltámasztása inkább megkönnyitené, semmint megakadályozná a Szovjetunióval folytatandó tárgyalásokat. A francia nemzetgyülés legutóbbi szavazása alkalmával Bardoux képviselő kijelentette: hajlandó megszavazni a ratifikációt abban az esetben, ha Mendés-France igéretet tesz arra, hogy Franciaország a szavazás után tárgyalásokat kezd a Szovjetunióval. Természetesen Mendés-France ur mindent elkövetett, hogy eggyel több szavazathoz jusson, noha a szovjet kormány figyelmeztette: Nyugat-Németország felfegyverzése után már semmi értelmük sem lenne a német kérdés rendezését célzó bárminemü tárgyalásoknak. A franciák kinevetik azt a szélhámost, aki a hiszékeny embereknek megigéri, hogy a holdat lehozza az égből. Itt az ideje, hogy minden francia megértse: Mendés-France békét és tárgyalásokat igér ugyan Franciaországnak, de valójában a Wehrmachtot és az atomháborut készíti elő.

A párisi szerződések felháborodást keltettek minden becsületes franciában, aki felelősséget érez Franciaország jövőjéért: Herriot-ban és Naegelenben, Lejeune-ben és Daladier-ben, De Gaulle tábornok fegyvertársaiban, az ellenállás harcosaiban, különböző osztályokhoz tartozó és különböző világnézetü emberek millióiban. A ratifikáció elleni harc még nem fejeződött be, nyugodtan mondhatjuk, hogy csak most kezdődik. Tudjuk, hogy ezt a kérdést a köztársasági tanácsban még meg fogják vitatni. Megvitatja minden francia család is. Ha Mendés-France urnak sikerült is rávennie a nemzetgyülést, hogy szavazzon a Wehrmachtra — öt nappal azután, hogy a Wehrmacht ellen szavazott — a francia népnek módjában áll választott képviselőit arra kényszeriteni, hogy ismét a Wehrmacht ellen szavazzanak. Bármilyen nagy energiával agitál is Mendés-France ur, sokkal jelentősebbek azok a jogok és azok a lehetőségek, amelyekkel a francia nép rendelkezik.

BESZÉLJÜNK ANGLIÁRÓL. Churchill ur nemrégiben bevallotta: hajlandó volt az SS-eknek fegyvereket juttatni abban az időben, amikor az angol katonák a szovjet katonákkal együtt estek el a közös ellenség elleni harcban. De engedjék meg, hogy ne azonositsam Churchill beszédét az angol nép szavával. Megszoktuk, hogy az angolokat becsületes és okos embereknek tartsuk és ma is ez a véleményünk. Az ellenséget felfegyverezni a szövetségesek ellen, vagy e felfegyverzésről álmodni, nem fér össze azzal a lojalitással, amely az angolok tulnyomó többségét jellemzi. Churchill okoskodása, valamint Eden tervei a Wehrmacht feltámasztására, nem eszes emberekre való megnyilvánulások. Először is minden angol emlékszik arra, hogy a „Gott, strafe England!" (Isten, büntesd meg Angliát!) azoknak az esküje volt, akiket a NATO-beli urak ma fel akarnak fegyverezni. Másodszor, minden angol megérti, hogy ha a német revansisták kiprovokálják a háborut, a sürün lakott Anglia lesz az első, amely el fog pusztulni, mert a NATO-beli urak által előkészitett háborunak atomháborunak kell lennie és egy Galland, vagy egy Manteuffel meggondolatlan, vagy inkább nagyonis meggondolt mozdulata Churchill és Montgomery honfitársai millióinak életébe kerülhet.

Az alsóházi vita során csak kisebbség szavazott a Wehrmacht feltámasztása mellett. Majdnem valamennyi munkáspárti képviselő tartózkodott a szavazástól. Érthető tehát az angol nép izgatottsága. Tartózkodni lehet a szavazástól, ha az a kérdés: szabad-e az autóbuszokban dohányozni, vagy az, hogy hány órakor kell éjjel a kávéházakat bezárni. De nehéz elképzelni, hogy olyan országban, amely büszke arra, hogy elsőnek bizta parlamentre nemzeti érdekeinek megvédését, a képviselőknek több mint a fele a döntő órában mossa kezeit és ne mondja ki, mit választ: a Wehrmachtot vagy a tárgyalásokat, az atomháborut vagy a békét. Az angol nép még megakadályozhatja a német hadsereg felállitását, mert e hadsereg felállitása szörnyü lépést jelentene a tömeggyilkosság felé vezető uton.

A HARMADIK ÁLLAM, amelyről beszélni szeretnék: Németország. Maguk a németek is tudják, milyen iszonyu emlékeket hagyott Európában a Wehrmacht. Elsősorban az ő érdekük lenne, hogy Németországot tudósok és orvosok, mérnökök és zenészek, épitészek és mezőgazdák és ne hitleri tábornokok képviseljék. Igaz, hogy az idő meggyógyitja a sebeket, de elég a Wehrmachtot feltámasztani, hogy a népek tragikus emlékei ujjáéledjenek és megakadályozzák a jóviszonyt, a gazdasági és kulturális kapcsolatokat.

Világos, hogy a történelmet nem tudjuk visszafelé forgatni és nem lehet visszatérni arra az időre, amikor Németország különböző királyságokra, hercegségekre és tartományokra volt szétdarabolva. A német népnek minden joga megvan arra, hogy Németországot egyesitse. Az is világos, hogy ezt az egyesitést csak tárgyalások utján lehet elérni. Nem akarunk beleszólni abba, hogy a németek igy, vagy ugy éljenek, Németország belső szervezetének kérdését maguknak a németeknek kell szabad választások utján eldönteniök. De más kérdés Németország belső szervezete és megint más kérdés Németország felfegyverzése. Németország egyesitése csak annak a négy hatalomnak a megegyezésével válhat valóra, amelynek csapatai Németország területén tartózkodnak. A Szovjetunió világosan rámutatott, hogy Németország egyesitése mellett foglal állást, azzal a feltétellel, hogy ezt a Németországot nem fegyverzik fel és nem vonják be semilyen katonai blokkba. A párisi szerződés lehetetlenné teszi Németország békés egyesitését. De az erőszakkal való egyesités egyenlő olyan háboruval, amelyben talán mindenki elpusztul és nem lesz semmi egyesitenivaló. Köztudomásu, hogy a német szociáldemokraták nem tulzottan rokonszenveznek a Szovjetunióval. De tudják, milyen felelősséget tartoznak Németország jövőjéért. Nagyon jól tudják, hogy egy Cruewell vagy egy Galland egyenruhájáért Adenauer az ország kettészakitottságának fenntartásával fizet. Azt is megértik, hogy Cruewell és Galland bármely percben kirobbanthatja azt a borzalmas kalandháborut, amely nemcsak az uj Wehrmacht tábornokaira üthet vissza, hanem minden német férfira és nőre. Nemrégiben egy ujságban, amely a NATO vezetőinek szempontjait képviseli, a következő beismerés jelent meg: „Sokkal előnyösebb számunkra, ha Németország egy részének urai maradunk, mint hogyha egyesitjük és elveszitjük az egészet." Ez a mondat világos minden olyan németnek, aki ur akar maradni a saját országában. Wilhelm Elfes elmondotta nekünk, milyen felháborodást keltettek Németországban a párisi szerződések. Németországban egyre élesebbé és egyre elkeseredettebbé válik a harc ezek ellen a szerződések ellen.

Azt irják az ujságok, hogy a párisi egyezményeknek a francia nemzetgyülés által történt jóváhagyása hatalmas lelkesedést váltott ki a newyorki tőzsdén. A „Newyork Herald Tribune" irja, hogy a tőzsdéseknek 25 év óta nem volt boldogabb napjuk, mint 1954 december 31. „A tőzsdések elragadtatásukban a levegőbe dobálták az 1955-re szóló megrendeléseket tartalmazó papirjaikat." Az ujság azonban óvakodik attól, hogy megirja: ezek a megrendelések nem egyebek, mint emberek millióinak és tizmillióinak elpusztitására szóló megrendelések. A német tőkések szintén ujjongtak az ujév előtti napon: amilyen mértékben csökkent a béke reménysége, olyan mértékben emelkedtek a részvények árfolyamai. Mondjuk meg egyenesen: korai ez az ujjongás, a népek még elronthatják a tőzsdespekulánsok ünnepét.

SOKAT BESZÉLTÜNK a tárgyalások elvéről, amely az erőpolitika felváltására hivatott. Számos esetben fordultunk a politikusokhoz és diplomatákhoz. Ma a népekhez kell fordulnunk. Bizonyos, hogy a tárgyalások elvének kell győznie, de meg kell mondanunk minden ország becsületes embereinek: Ha ma nem tudjátok diplomatáitokat és politikusaitokat a kerekasztalhoz vonszolni, később ők lesznek azok, akik a katonai felülvizsgálatra, a lövészárkokba és az óvóhelyekre vonszolnak benneteket. Európa népei sohasem fogják elfogadni a Wehrmacht felállitását. Semilyen gyanus kombináció, amelyet a különböző parlamentek büfféiben vagy folyósóin szőttek, nem adhat törvényes erőt a párisi szerződéseknek. Ezeket a szerződéseket, amelyektől Európa sorsa függ, Angliában ugyanugy, mint Franciaországban csupán a képviselők kisebbsége szavazta meg. Szükséges-e elmondanunk, hogy ezen országok választóinak nagy többsége, ugyanugy, mint Nyugat-Németország polgárainak többsége, elveti a Wehrmacht felfegyverzését. Semmiféle ravasz politikus sem fogja tudni a többségre erőszakolni a kisebbség akaratát, amikor élet és halál kérdéséről van szó. A béke hivei: a népek kovásza. A mi erőfeszitésünktől, a mi szenvedélyességünktől, a mi áldozataink tól függ ma a békéért folytatott harc kimenetele. A népek élni akarnak. Meg fogják akadályozni a Wehrmacht feltámadását. Véget fognak vetni az atomháborura való készülődésnek. Meg fogják menteni a békét!

Élelmiszeriparunk kérdései

Irta: TEODORU CONSTANTIN
élelmiszeripari miniszterhelyettes

Pártunk és kormányunk nagy figyelmet fordít a mezőgazdaság, a könnyűipar és az élelmiszeripar fejlesztésére, mivel ezek a legfőbb láncszemek az 1953 augusztusi plenáris ülés célkitűzéseinek valóraváltásában, a dolgozók anyagi és kulturális jólétének gyorsütemű növelésében. A párt és a kormány állandó gondoskodása nyomán létrejöttek az előfeltételek a közszükségleti cikkek menynyiségének fokozására és olyan árutartalékok előállítására, amelyek lehetővé tették az áttérést a jegyrendszeren és fejadagon alapuló ellátási rendszerről a szabadforgalmu kereskedelemre.

Az élelmiszeriparban a párt és a kormány erőfeszítései nyomán megjavult a termelő üzemek nyersanyag- és segédanyag ellátása. Ez elsősorban a mezőgazdasági termékek szerződéses felvásárlási rendszerében végrehajtott módosításoknak köszönhető. A felvásárlási rendszer megjavítása tette lehetővé, hogy 1954 utolsó negyedében 60 százalékkal több hus kerüljön eladásra, mint 1953 hasonló időszakában. Tavaly 23 uj élelmiszeripari termelőegység létesült s ezek is nagymértékben fokozták az élelmiszertermelés növelésének lehetőségeit.

Az élelmiszeripari minisztérium nagy gondot fordított a Magyar Autonóm Tartomány élelmiszeriparának kifejlesztésére is. Az itt létesitett uj termelőegységek közül meg kell említenünk a „Muresul" tejporgyárat, amelyet a Szovjetuniótól kapott nagytermelékenységü, korszerü gépekkel szereltünk fel, a tartományban létesitett 3 uj kenyérgyárat s a borszéki ásványvizpalackozó állomást. Növeltük a csikszentsimoni keményitőgyár termelőképességét; korszerü javitóműhellyel láttuk el a marosvásárhelyi „Bennáth Andor" cukorgyárat, kibővitettük a tartomány sok más gyárát.

A párt és a kormány állandó gondoskodása folytán szüntelenül fejlődik a Magyar Autonóm Tartomány ipara és jelentős mértékben hozzájárul a dolgozók asztalára kerülő élelmicikkek mennyiségének gyarapításához.

Az élelmiszeriparban 1954-ben 60 százalékkal nagyobb beruházásokat eszközöltünk, mint 1953-ban. Az üzembehelyezett uj ipari berendezések értéke kétszer akkora, mint az 1953-ban üzembehelyezett berendezéské.

E beruházások, valamint az élelmiszeriparban dolgozó munkások, technikusok, mérnökök és tisztviselők odaadó tevékenysége nyomán 1954-ben a legfőbb élelmicikkek termelése lényegesen meghaladta az előző évi termelést. Igy 38 százalékkal több huskészitményt, 50 százalékkal több huskonzervet, 12 százalékkal több friss halat, 36 százalékkal több halkonzervet, 77 százalékkal több tejet, 58 százalékkal több sajtfélét, 23 százalékkal több vajat, 23 százalékkal több édesipari terméket, 36 százalékkal több olajat, 22 százalékkal több zöldségkonzervet bocsátottunk a dolgozók rendelkezésére. Lényegesen fokoztuk a tésztanemüek, a sör, a bor, stb. termelését is.

Az élelmiszeripari dolgozók fontos feladatuknak tekintették a termékek minőségének javitását és a választék bővitését. Az állami kereskedelmi szervek támogatásával s a fogyasztók igényeinek figyelembevételével hozzáláttunk a termelés alapos ellenőrzésének megszervezéséhez. Az üzemek legjobb élmunkásai, technikusai és mérnökei kapcsolódtak be ebbe az akcióba. A bukaresti „13 Decembrie" gyárban, a „Mistretul" hentesáru-gyárban, a „Pionerul" kenyérgyárban és más üzemekben külön munkaközösségek alakultak a termelés ellenőrzésére s a termelési folyamat gondos tanulmányozásával és konkrét intézkedésekkel lényegesen megjavitották a termékek minőségét.

A tavaly előterjesztett javaslatok alapján 284 állami szabványt és termelési normát vizsgáltak felül, illetve dolgoztak ki. Kikisérleteztek és részben már forgalomba is hoztak kb. 250 uj élelmiszeripari terméket: huskonzerveket, édesipari cikkeket, glicerinszappant, 60 százalékos mosószappant és más cikkeket.

Az élelmiszeripari minisztérium számos vállalatában lényegesen megjavult a termelés ütemessége. Ez a felelősségérzet növekedésére, az üzemvezetőségek tevékenysége fölött gyakorolt ellenőrzés hatékonyságára, a szocialista verseny alapos megszervezésére és a tervfeladatok helyes felbontására vezethető vissza. Az élelmiszeripari szektor dolgozói tavaly 2800 ujitási és észszerüsitési javaslatot terjesztettek elő. Ezek közül több, mint 1900-at már be is vezettek a termelésben. Az ujitások és észszerüsitések nemcsak a termelés és a munkatermelékenység érezhető növekedését eredményezték, hanem több, mint tizmillió lej értékü megtakaritást is jelentettek.

Az élelmiszeripari munkások alkotó készségének élénk példái az olyan ujitások és észszerüsitések, mint a folytatólagos gyümölcsizfőző, a belső elválasztásu mirigyek fagyasztására szolgáló berendezés, a halpikkelyből készitett enyv, az önműködő cimkegyártó gépek és egyebek.

Élelmiszeripari vállalataink többségében lendületes szocialista verseny bontakozik ki. 1954 decemberében az élelmiszeripari üzemeknek csaknem 25 százaléka már 1955-re termelt. Ezek között kiemelkedő helyet foglal el a marosvásárhelyi „Muresul" konzervgyár, amely 1954 október 15-én már 1955-re termelt, továbbá a segesvári tejtermékgyár, a sztálinvárosi „Desrobirea" cukorkagyár, a kolozsvári IRIC és mások.

A termelési terv teljesitése terén elért sikerek a legtöbb esetben annak köszönhetők, hogy az illető vállalatok vezetőségei javitottak munkamódszereiken és nagyobb figyelmet szonteltek a politikai tömegmunkának. Ezek a vállalatvezetőségek nem az állitólagos objektiv nehézségekre hivatkoztak, nem siránkozással töltötték idejüket, hanem a terv teljesitését elősegitő lehetőségek tanulmányozására és uj lehetőségek megtalálására összpontositották minden figyelmüket. A termelés fokozását segitette elő a politikai tömegmunka is, amely ösztönzőleg hatott a dolgozók kezdeményező készségére és fokozta felelősségérzésüket. A kollektiv szerződés előirásainak megvalósitása, a munkások erejének kimélése, a dolgozók egészségvédelme nagy mértékben hozzájárult az egész élelmiszeripar sikereihez.

A kollektiv szerződés valóraváltása terén követendő példát mutat a marosvásárhelyi „Muresul" konzervgyár. Az üzem adminisztrativ vezetősége becsületbeli feladatának tekintette a kollektiv szerződésben vállalt feladatok teljesitését. Az üzemvezetőség megteremtette az előfeltételeket Victoria Doroftei kezdeményezésének alkalmazására és számos ujitást és észszerüsitést vezetett be. Ilyen például a Szente Béla mérnök és Horváth László által szerkesztett berendezés a gyümölcspép kéndioksziddos keverésére, Betyár Mihály és Poti Géza mérnök készüléke a zöldborsókonzervek töltésére.

Voltak olyan vállalatok is, mint például a bukaresti „Flora" konzervgyár, amelyek bizonyos időszakokban eredményeket értek el, de „fejükbe szállt a siker" és elvesztették kezdeti lendületüket. Az üzemvezetőség szemelől tévesztette a termelés központi feladatait s ennek következtében aggasztó méreteket öltött a pazarlás. Gyengült a minőség s érezhetően emelkedett az önköltség.

Nagy számmal voltak olyan üzemek is, amelyek nem törődtek eléggé a termelés megszervezésével, a szükséges nyersanyagok és segédanyagok idejében való beszerzésével és az összes belső erőforrások felhasználásával. A kolozsvári „Flacăra" olajgyár például mindössze 79 százalékra teljesitette 1954. évi tervét. A borszéki ásványviz üzem tervfeladatainak csupán 56 százalékát valósitotta meg, a gyulafehérvári „Romspirt" pedig csak 93 százalékra teljesitette tervfeladatait.

A rossz munkaszervezés kihat az egész üzem eredményeire. A piskii ISPL-nél a vállalat vezetőségének, Mihuț Nicolae igazgatóval az élen, minden lehetősége megvolt az 1954. évi terv teljesitésére, de nem kötötte meg a szükséges szerződéseket s igy aztán csak 78 százalékra teljesitette termelési tervét.

Hasonló helyzet állott elő a freidorfi cukorgyárban is, ahol a gyárvezetőség mindössze 86 százalékra teljesitette szerződéskötési tervét és ennek következtében termelési tervét sem valósithatta meg.

Az élelmiszeripari vállalatoknál észlelt hiányosságok jórészt az illetékes főigazgatóságok szervezési fogyatékosságára vezethetők vissza. A cukor- és édesipari igazgatóság például nem fordított kellő figyelmet a hatáskörébe tartozó termelő egységek feladatainak teljesitésére, az olaj-, szappan és kozmetikai ipari igazgatóság pedig — noha nagy figyelmet fordított az étolajak gyártására, — nem tartotta szem előtt a fogyasztók igényeit a szappan és más tömegfogyasztási cikkek minősége szempontjából.

Az 1954-ben tapasztalt hibák megszüntetéséért még nagyobb figyelmet kell forditanunk arra, hogy népgazdaságunk megfelelő szektorai pontosan teljesitsék kötelezettségeiket az élelmiszeriparnak nyersanyagokkal, segédanyagokkal, felszereléssel és egyébbel való pontos és jó ellátása tekintetében.

Ahol a politikai és állami szervek erőteljesen támogatják a vállalatok vezetőségeinek erőfeszitéseit, ott érezhetően megjavult a munka és növekedett a közszükségleti cikkek termelése.

★

Az élelmiszeripari minisztérium vállalataiban dolgozó munkásoknak az idén összpontositaniok kell minden figyelmüket a tavalyi fogyatékosságok megszüntetésére és az idei tervfeladatok teljesitésére és tulszárnyalására. A nyersanyagok, segédanyagok gazdaságos felhasználásával és a belső tartalékok kihasználásával csökkenteniök kell az önköltséget; s a legjobb munkamódszerek alkalmazásával, szakmai képzettségük szüntelen tökéletesitésével állandóan fokozniok kell munkájuk termelékenységét s szüntelenül javitaniok kell a termékek minőségét.

Az üzemvezetőségeknek és a szakszervezeti szerveknek gondoskodniok kell arról, hogy a kollektiv szerződés előirásait pontosan teljesitsék, mivel a kollektiv szerződés egyike azoknak a fontos emeltyüknek, amelyek előmozditják az 1955. évi megnövekedett tervfeladatok teljesitését. Az élelmiszeripari dolgozóknak — munkásoknak, technikusoknak, mérnököknek és tisztviselőknek egyaránt — határozottan fel kell lépniök azok ellen, akik felületességükkel, felelőtlen magatartásukkal akadályozzák a termelést, a termékek minőségének javitását és az önköltség csökkentését. Élelmiszeripari üzemeink vezetőinek meg kell szüntetniök a „hóvégi hajrákat" és gondoskodniok kell az üzemek ütemes anyagellátásáról, minél jobban ki kell használniok a felszereléseket és a munkaidőt; ügyelniök kell a fogyasztási normák betartására és szakaszonként ellenőrizniök kell a gyártás technológiai folyamatát, hogy több és jobbminőségü termékeket állitsanak elő.

Az 1954 december 25-i párt- és kormányhatározat valóraváltása, az árak csökkentésének állandó feladata megköveteli az élelmiszeripar dolgozóitól, hogy minden erejüket az 1955. évi tervfeladatok teljesitésére és tulszárnyalására összpontositsák.

1955. évi állami tervünk még nagyobb feladatokat ró az élelmiszeripar minden részlegére: az idén 64 százalékkal több cukrot, 29,6 százalékkal több hust, 54 százalékkal több tejet, 23 százalékkal több halat kell termelnünk, mint tavaly.

Tekintettel a megnövekedett tervfeladatokra, pártunk és kormányunk hatékonyan támogatja az élelmiszeripari minisztériumot. Ez a támogatás a szerződéskötési és felvásárlási rendszer megjavitásában, az ipari növények vetésterületének kiszélesitésében, a beruházási pénzalapok növelésében nyilvánul meg. Igy például csupán a cukorrépa vetésterülete 30 százalékkal lesz nagyobb, mint a tavalyi volt, a beruházások pedig 20 százalékkal meghaladják a multévi szinvonalat.

A szükséges nyersanyagalap biztositása érdekében a vállalatok vezetőségeinek, a szakszervezeti szervek támogatásával és a pártszervezetek irányitásával, — megfelelő intézkedéseket kell tenniök, hogy a legrövidebb idő alatt befejezzék a szerződéskötéseket. Ugyanakkor gondoskodniok kell arról is, hogy a gyárak agrotechnikai szervei megfelelő támogatásban részesitsék a szerződő termelőket.

A szerződéskötési kampányt ugy kell lefolytatni, hogy hozzájáruljon a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megszilárditásához, szorosabbra füzve az egyénileg dolgozó parasztok és a szocialista nagyipar kapcsolatait. Ugyanakkor gondoskodni kell mindkét részről a szerződéses kötelezettségek pontos betartásáról.

A vállalatoknak az eddiginél is nagyobb figyelmet kell forditaniok a termékek csomagolására és az egészségügyi szabályok pontos betartására, hogy tetszetősebbekké tegyék termékeiket.

Az üzemek munkaközösségeinek minden figyelmüket a termelési költségek csökkentésére kell forditaniok. Eltökélten küzdeniök kell az improduktiv költségek kiküszöbölésére, a belső erőforrások feltárásáért és hasznositásáért, az eredményes munkamódszerek általános alkalmazásáért.

Az 1955. évi tervben foglalt feladatok reális számításon alapulnak. Minden lehetőségünk megvan arra, hogy ezeket a feladatokat ne csak megvalósitsuk, hanem tul is teljesitsük.

Ehhez azonban feltétlenül szükséges, hogy élelmiszeripari munkásaink, technikusaink, mérnökeink és tisztviselőink, nemkülönben a könnyűiparban, az építőiparban és népgazdaságunk többi ágában tevékenykedő dolgozóink — akiknek feladatuk támogatni az élelmiszeripar műszaki-anyagi ellátását és fejlesztését — fokozzák erőkifejtésüket és maximálisan használják ki a rendelkezésükre álló lehetőségeket, mert csak igy válthatják valóra az 1953. évi augusztusi párthatározat előirányzatait és csak igy biztosithatják dolgozó népünk életszinvonalának szüntelen emelését.

(Megjelent az „Előre"-ben).

A fazekasvarsándi kollektiv gazdaság munkájáról

Barátságos meleg van a fazekasvarsándi „Sarló és kalapács" kollektiv gazdaság székházának irodájában. A könyvelői szobában hárman beszélgetnek élénken. Az uj tehénistálló mielőbbi rendbehozataláról tárgyalnak, mert a kollektiv gazdaságnak szarvasmarhái vannak, amelyeknek biztositani kell a gondos ápolást.

— Ott már nem sok a tennivaló — mondja Batrîn Ioan, a kollektiv gazdaság elnöke. — Holnapután már vihetjük a teheneket az uj istállóba.

— Hogyne lehetne — bizonyitja Lencse József is —, hiszen már csak a jászolhoz kell a karikákat odaerősiteni.

Bizony, a kollektiv gazdaságban télen is mindig akad munka. Most az istállót hozták rendbe. De ezzel még nem fejezték be a tennivalókat. A vetőmagot is tisztitani kell.

Megkérdezzük Batrîn elvtársat, hogy a tagok járnak-e rendszeresen dolgozni.

— Ha azt mondanám: holnap reggelre száz munkásra lesz szükségünk, százan jelennének meg. Eziránt nem lehet semmi panaszunk. Bár a kezdet kezdetén —, amikor megalakult a gazdaság, 1951—52-ben — sok nehézséggel kellett megküzdenünk. Ma büszkén mondhatjuk: a kollektiv gazdaság minden tagja meggyőződött már arról, hogy a közös munka az életszinvonal és a gazdaság állandó fellenditését jelenti.

Hogy mennyire igaz, amit az elnök elmondott, azt mi sem igazolja jobban, mint az eredmény, amit a tavaszi kampány előkészitésében elértek. A szükséges vetőmagot már biztositották. A terv szerint hatvan hektár tengerit négyzetesen fészekbe vetnek majd, mert az elmult évben is bebizonyosodott, hogy ez bővebb, gazdagabb terméshozamot biztosit. Nemcsak a vetőmagról gondoskodtak, hanem a mezőgazdasági szerszámok javitásáról is. Igy a gazdaság valamennyi ekéjét, boronáját rendbehozták. A 11 vetőgépből nyolcat megjavitottak, mig a másik hármat most javitják. Ugyancsak a napokban fejezték be a tehergépkocsi javitását is. Mindezt ugy érték el, hogy a kovácsműhely megszakitás nélkül, állandóan dolgozik. A három kovács közül Acsány József bizonyult az eddigi munkálatok során a legszorgalmasabbnak.

— Az átlagtermés szüntelen emeléséért — mondja Batrîn elvtárs — megszerveztük a hároméves agrozootechnikai kört is, amelynek 22 állandó hallgatója van. Egyik fő célunk a terméshozam állandó növelése. Az elmult évben Szloboda Jánosnak, a rizsvetés kezelőjének odaadó és szorgalmas munkája nyomán — természetesen a többi tagok támogatásával — sikerült 4100 kiló rizst aratnunk hektáronként. Reméljük, ebben az évben ezt az átlagtermést még növelhetjük.

A kollektivisták szorgalmas munkája nem maradt jutalom nélkül. Tóth Imre bácsi például ezeket mondja:

— Nekem bizony még a tavalyi buzámból is maradt. Igy azt, amit most, az 1954. évben kaptam, legnagyobb részben értékesitettem.

Hasonlóképpen nyilatkoznak a többi kollektivisták is, mint Vezér Antal, Juhász Ferenc, Miszlai Ferenc és mások.

Az évvégi jövedelemosztás ismét bebizonyitotta, hogy a kollektiv munka utja, valóban a bőséghez és a boldogsághoz vezető ut. Emlitsünk csak meg néhány kollektivistát. Juhász Ferenc például, aki egyedül dolgozott, 381 munkanapegységet teljesitett, amiért 11 mázsa buzát, 31 mázsa tengerit, egyéb terményeket és 2800 lejt kapott. Bozgan Teodor háromtagu családjával dolgozott és 635 munkanapegységet teljesitett. Ezért 1780 kiló buzát, 51 mázsa tengerit, 4500 lejt és árpát, rozsot, zabot, napraforgót, cukrot, mézet, stb. vitt haza. Ugyanilyen szépen részesedtek: Csipkár Imre, Kiss András, Keresztes József és mások.

A fazekasvarsándi „Sarló és kalapács" kollektiv gazdaság egyike tartományunk fejlődő gazdaságainak. Ezt bizonyitja az is, hogy az elmult napokban ismét három dolgozó paraszt család kérte felvételét a közös gazdaságba. Feltétlenül szükséges azonban a szervezési munkát és a munkabeosztást nagyobb figyelemmel végezni, hogy a Fazekasvarsándon már csekélyszámu egyénileg gazdálkodó dolgozó paraszt előtt a kollektiv gazdaság valóban jó példa legyen a szebb és gondtalanabb holnap felépitésében.

J. L.

A földmüvelésügyi és erdészeti minisztérium közleménye

Az utóbbi időben fokozódott a tavaszi vetési kampányhoz szükséges mezőgazdasági felszerelések kijavitásának üteme. Ennek ellenére az eddigi általános eredmények nem mondhatók kielégitőnek, főleg ami a traktorok és a vetőgépek javitásának ütemét illeti.

Eddig a javitásra szoruló traktoroknak csaknem 31 százalékát, a traktorekéknek 53 százalékát, az igavontatásu ekéknek több, mint 58 százalékát, a vetőgépeknek csaknem 49 százalékát, a kultivátorok 46 százalékát és a boronáknak több, mint 60 százalékát javitották ki.

Sztálin, Bákó, a Magyar Autonóm és Temesvár tartományokban jobban haladtak a traktorok és a vetőgépek javitásával.

Hunyad, Iasi, Galați, Nagyvárad, Suceava és több más tartományban ezzel szemben nagyon elmaradtak a traktorok és a vetőgépek javitásával.

A traktorok és a vetőgépek javitása egyes állami gazdaságokban sem halad kielégitő ütemben.

Bukarest, Iasi, Craiova, Nagybánya és a Magyar Autonóm Tartományban a traktorok javitásával, Kolozsvár, Temesvár, Suceava és Pitesti tartományokban pedig a vetőgépek javitásával maradtak el az állami gazdaságok.

Noha a gép- és a traktorállomásokon, a gépjavitó központokban és az iparvállalatoknál a gépjavitás az utóbbi időben gyorsabb ütemben folyik, a javitásokkal általában, különösen a gép- és traktorállomásokon és az iparvállalatoknál mégis lemaradtak.

Iasi és Nagyvárad tartományok gép- és traktorállomásain különösen lemaradtak a folyó javitásokkal, főleg pedig az általános javitásokkal.

Ez a lemaradás annak tulajdonitható, hogy egyes gép- és traktorállomásokon későre fogtak hozzá a gépek javitásához. A munkát ugyanis nem szervezték meg kielégitően, ezenkivül egyes iparvállalatok bizonyos alkatrészeket nem szállitottak le idejében és a javitások is vontatottan haladnak. Egyes gépjavitó központokban a pótalkatrészek megujitása egyáltalán nem folyik kielégitő módon.

Vannak azonban olyan GTA-k is, ahol a munkát jól megszervezték, kihasználták belső erőtartalékaikat, fejlett munkamódszerekkel dolgoztak. Ezek a gép- és traktorállomások a tervbevett javitásokat már el is végezték. Ezek közé tartoznak a Sztálin, Bákó és Kolozsvár tartományi gép- és traktorállomások. A nagyszebeni, a ciorani (Ploiesti tartomány) és a nánesti (Galați tartomány) gép- és traktorállomásokon a javitásokat teljes egészében befejezték.

A gépjavitó központokban a javitás általában kielégitőbben folyik, mint a gép- és traktorállomások műhelyeiben, de ezek között is akadnak olyan központok, mint például a caracali, nagyszebeni, iasii, craiovai és nagykárolyi gépjavitóközpontok, amelyek a javitásoknak még 30 százalékát sem végezték el.

Teljesen képtelen és káros állapotok uralkodnak a drăgănesti gépjavitó központban, ahol a javitásra átadott motorok és traktorok közül még egyetlen egyet sem javitottak ki.

A motorok és a traktorok javitása terén az aradi, constanțai, feketehalmi és bukaresti gépjavitó központok járnak az élen.

Az iparvállalatok közül a cimpinai Poiana üzemek, a medgidiai IMU és a bukaresti MFA haladtak eddig a legjobban a traktorok és a motorok javitásával.

Ezzel szemben több olyan üzem van, köztük a nagyszebeni Independența, a bukaresti ICSIM, a cîmpulungi IMS, a bukaresti Augusztus 23, az ugyancsak bukaresti Electromontaj, a nagyszebeni IUDP, a kolozsvári Auto, a craiovai STUC, ahol eddig még egyetlen motort, vagy traktort sem javitottak ki.

Minthogy a tavaszi mezőgazdasági kampány kezdetétől már csak rövid idő választ el, feltétlenül szükséges, hogy a néptanácsok, az állami gazdaságok, a gép- és traktorállomások, a gépjavitóközpontok és az iparvállalatok vezetőségei határozott intézkedésekkel siettessék a javitások befejezését. Gondoskodjanak róla, hogy a javitás minősége kifogástalan legyen s az egész traktor- és mezőgazdasági gépállományt teljes egészében és egész teljesitőképességével fel lehessen használni, már a mezőgazdasági munkákra alkalmas első napokban.

Az erdőkitermelő vállalatok munkaeredményei

A Magyar Autonóm Tartomány erdőkitermelő, fafeldolgozó és szállitó vállalatai 12 százalékkal teljesitették tul multévi termelési feladataikat, közszükségleti cikkekből pedig 30 százalékkal gyártottak többet az előirányzatnál.

A tartomány faipari vállalatai tavaly többszáz parasztszekeret, 52.800 mezőgazdasági szerszámnyelet, több, mint 5.100 fagereblyét és villát, 2.277.000 zsindelyt, 75.000 kerékküllőt és egyebeket állitottak elő.

Az erdőkitermelő vállalatokat az idén 10 áramfejlesztő gépcsoporttal és a rönkszállitáshoz szükséges ujabb 18 KD—35 tipusu traktorral látják el. Öt ujabb körfürészt is felszerelnek, ami lehetővé teszi majd, hogy havonta 200 köbméterrel több dongát gyártsanak. Három vágterületen villanyt vezetnek be, hogy két váltásban dolgozhassanak.

A Magyar Autonóm Tartomány erdőkitermelő trösztjének vezetősége azt is tervbe vette, hogy az év folyamán több menedékházat és fürdőt épittet és butorokról gondoskodik a munkások számára. Erre a célra egymillió lejt irányoztak elő.

Biráló cikkeink nyomán

Növekedtek az eredmények

Rövid biráló cikk jelent meg lapunk 1954 december 2-i számában „A mélyszántás és parlagtörés helyzete Körösrajonban" cimmel. A cikk rámutatott, hogy Körösrajonban lemaradtak a mélyszántással és a parlagtöréssel, mert a rajoni néptanács nem tett meg mindent a községekben lévő összes igák felhasználására. Külön kiemelte a cikk, hogy a mélyszántási terv teljesitését nagyban hátráltatták Pil, Székudvar és Cintei községek. Pil községben például 83 igából november 25-ig csak 21 iga, november 29-én pedig 27 iga dolgozott. Rámutatott még a cikk arra is, hogy különösen elmaradtak a parlagtöréssel. Ezt a munkát december elejéig a rajonban csak 10 százalékra végezték el.

A cikkre az elmult napokban válaszolt a körösrajoni néptanács. Válaszlevelében megirta, hogy a birálat megjelenése után fokozódott a mélyszántás és parlagtörés üteme s az eredmények hamarosan megnövekedtek. Igy december 20-ig, rajoni viszonylatban, száz százalékban teljesitették a mélyszániási tervfeladatokat. Pil, Székudvar és Cintei községekben is maradéktalanul elvégezték a mélyszántást. A körösrajoni néptanács válaszleveléből az is kitünik, hogy a parlagtörés terén is növekedtek az eredmények. Ezt a munkát ugyanis december 20-ig 63 százalékban teljesitették.

Felületes válasz

1954 december 8-án jelent meg lapunkban a „Fokozni kell a felvásárlási tevékenységet Lipparajonban" cimü cikk, amely birálta mind a rajoni szövetkezeti szövetséget, mind pedig a rajoni pártbizottságot.

A cikkre 1955 január 16-án válaszolt a lipparajoni pártbizottság. A válasz kiemeli, hogy a cikk helyesen mutatott rá a hibákra s igy segitette azok kiküszöbölésében. A cikket még december 13-án megvitatták a rajon központban a községi és falusi szövetkezetek elnökeivel, valamint a rajoni szövetkezeti szövetség aktivistáival, majd a szövetség aktivistáit és egyes alkalmazottait terepre küldték, hogy segitsék a szövetkezetek vezetőtanácsait a felvásárlás fokozásában.

Megállapitható, hogy a cikk alapján intézkedtek a felvásárlás terén mutatkozó lemaradás felszámolása érdekében, de a válasz mégis felületességről tesz tanubizonyságot. A birálat nyomán szervezett elemző gyülést ugyanis, — amint a fentiekből is kitünik — még december 18-án megtartották, közvetlenül azután különböző intézkedéseket is hoztak, de január 16-i válaszukban mégsem irták meg, hogy mindez milyen eredményre vezetett.

A Szovjetunió megszüntette a hadiállapotot Németországgal

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ közli a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének a Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntetésére vonatkozó törvényerejű rendeletét.

„1941 junius 22-én a hitlerista Németország álnok támadása következtében a Szovjetunió hadiállapotba került Németországgal. A szovjet nép önfeláldozó harcával, a hitlerellenes koalicióban részvevő országok népeivel együtt szétzuzta a hitlerista agresszorokat és felszabadította Európa népeit, köztük a német népet is, a fasiszta leigázás alól. Az 1945-ben Potsdamban megtartott értekezleten kijelölték Németországnak —, mint egységes, békeszerető és demokratikus államnak — további fejlődése útját és leszögezték azt, hogy békeszerződést kell kötni Németországgal.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége rendellenesnek tekinti azt, hogy — jóllehet a Németországgal való hadműveletek megszüntetése óta mintegy 10 év telt el — Németország továbbra is ketté van szakítva és nem kötötték még meg vele a békeszerződést, a német nép pedig továbbra is jogilag egyenlőtlen helyzetben van más népekkel szemben.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége megállapítja, hogy az Amerikai Egyesült Államoknak, Angliának és Franciaországnak Nyugat-Németország felfegyverzésére és agressziv katonai csoportosulásokba való bevonására irányuló politikája, amely a londoni és a párisi egyezményekben jutott kifejezésre, lehetetlenné tette, hogy megegyezésre jussanak Németország egységének békés és demokratikus alapokon történő helyreállítása és a Németországgal való békeszerződés megkötése tekintetében.

Tekintetbe véve a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti baráti kapcsolatok erősödését és fejlődését — azt a viszonyt, amely a szuverénitás és a jogegyenlőség elveinek elismerésén alapszik, figyelembe véve a Német Demokratikus Köztársaság kormányának véleményét és szem előtt tartva mind Kelet-Németország, mind Nyugat-Németország lakosságának érdekeit, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége a jelen törvényerejű rendelettel kinyilvánítja:

1. A Szovjetunió és Németország közötti hadiállapot megszüntnek tekintendő és baráti kapcsolatok létesülnek a két ország között.

2. Megszünnek mindazok a hadiállapotból fakadó jogi korlátozások, amelyek a német állampolgárokkal szemben, mint ellenséges állam polgáraival szemben érvényben voltak.

3. A Németországgal való hadiállapot megszüntetésének kinyilvánítása nem módosítja Németország nemzetközi kötelezettségeit és nem érinti a Szovjetunió azon jogait és kötelezettségeit, amelyek az egész Németországra vonatkozó és jelenleg is fennálló négyhatalmi nemzetközi egyezményekből fakadnak.

K. VOROSILOV,
a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének elnöke

N. PEGOV,
a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének titkára

Moszkva, Kreml, 1955 január 25".

Az SZKP és a szovjet kormány vezetőinek nyilt levele

MOSZKVA. (Agerpres). — (TASZSZ). — A párt és a kormány vezetői a következő szövegű nyilt levelet intézték az OSzSzSzK Legfelső Szovjetjének képviselőválasztásaival kapcsolatban működő kerületi választási bizottságokhoz:

Alulírottak, mindannyian leveleket és táviratokat kaptunk az üzemek, gyárak, építőtelepek, bányák, kolhozok, GTÁ-k, szovhozok, tanintézetek dolgozóinak kollektiváitól, a katonai egységek tagjaitól, valamint különféle kerületek és rajonok választóinak választási értekezleteitől — azzal kapcsolatban, hogy több választási kerületben bennünket jelöltek képviselőnek az OSzSzSzK Legfelső Szovjetjébe és beleegyezésünket kérik jelölésünkhöz. Mélységes hálánkat fejezzük ki mindazoknak a választó elvtársaknak, akik jelölésünket javasolták.

Minthogy a törvény értelmében csak egy választási kerületben jelölhetnek bennünket, mint kommunisták és az SzKP KB tagjai, utmutatást kértünk az SzKP KB-tól. Az SzKP KB azt javasolta, hogy a következő választási kerületekben fogadjuk el jelölésünket:

Andrejev A. A. — Novoszibirszk város, Oktjábr választási kerület;
Bulganyin N. A. — Moszkva város, Dzerzsinszkij választási kerület;
Vorosilov K. J. — A Sztálingrád városi traktorgyári választási kerület;
Kaganovics L. M. — Szverdlovszk város, Kaganovics választási kerület;
Koszigin A. N. — Jaroszlavl tartomány, Jaroszlavl falusi választási kerület;
Malenkov G. M. — Moszkva város, Leningrád választási kerület;
Malisev V. A. — Kemerovo tartomány, Kuznyeck választási kerület;
Mikojan A. I. — A donmenti Rosztov Lenin választási kerület;
Molotov V. M. — Moszkva város, Molotov választási kerület;
Pervuhin M. G. — Leningrád város, Kirov választási kerület;
Poszpjelov P. N. — Bjelgorod tartomány, Rakitian választási kerület;
Szaburov M. Z. — Gorki város, Szormovo választási kerület;
Szuszlov M. A. — Kujbisev város, Molotov választási kerület;
Tevoszjan I. F. — Cseljabinszk város, Kirov választási kerület;
Hruscsov N. Sz. — Moszkva város, Kalinyin választási kerület;
Satalin N. N. — Vlagyimir tartomány, Alekszandrovszk választási kerület;
Svernyik N. M. — Moszkva tartomány, Kolomna választási kerület.

Kérjük az illető választási bizottságokat, kezeljék fenti nyilatkozatunkat az OSzSzSzK Legfelső Szovjetje képviselőjelöltjeinek bejegyzésére szolgáló okmányként.

A levelet A. A. Andrejev, N. A. Bulganyin, K. J. Vorosilov, L. M. Kaganovics, A. N. Koszigin, G. M. Malenkov, V. A. Malisev, A. I. Mikojan, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, P. N. Poszpjelov, M. Z. Szaburov, M. A. Szuszlov, I. F. Tevoszján, N. Sz. Hruscsov, N. N. Satalin, N. M. Svernyik írták alá.

Az atomháboru ellen, a békéért

A Béke Világtanács felhivásának lángoló szavait szivükbe fogadják az emberek

A szovjet emberek nagy megelégedéssel fogadták a Béke Világtanács bürójának a világ népeihez intézett felhivását. Mihail Kotov, a szovjet békevédelmi bizottság felelős titkára ezzel kapcsolatban a következőket mondotta a TASZSZ munkatársának:

„A Béke Világtanács bürójának bécsi ülésszakán kibocsátott felhivás és a többi dokumentum ujabb fontos szakaszt jelent a népek hatalmas, háboruellenes mozgalmában. A földön egyre nagyobb arányokat ölt a békéért folyó küzdelem. A népek szivósan harcolnak azért a jogukért, hogy féletem nélkül, nyugodtan élhessenek és dolgozhassanak. Bécsben ismét felharsant az egyszerű emberek millióinak hangja, mindazoké, akik szivükön viselik az emberiség sorsát, az emberiség jövőjét. Bizonyosak vagyunk abban, hogy az összes becsületes emberek szivükbe fogadják a felhivás lángoló szavait.

A világ összes békeszerető embereivel együtt a szovjet nép is kiáll az atomfegyver használatának eltiltásáért, az atomenergiának kizárólag békés célokra való felhasználásáért. A szovjet nép nemcsak követeli ezt, de meg is valósítja. Alig néhány napja, hogy az egész világ ismét meggyőződhetett a szovjet nép békeszeretetéről. A szovjet kormány határozatot hozott, amelynek értelmében más országoknak is átadja az atomerő békés felhasználása terén szerzett müszaki-tudományos tapasztalatait és termelési vonatkozásu segitséget nyujt Kinának, Lengyelországnak, Csehszlovákiának, Romániának és a Német Demokratikus Köztársaságnak. A szovjet kormány kijelentette továbbá, hogy a küszöbönálló nemzetközi értekezleten kész átadni a világ első, atomerőn alapuló villanyközpontjának építése és üzemeltetése terén szerzett tapasztalatait. Vajjon nem beszédes bizonyiték-e ez annak, hogy a Szovjetunió a legnagyobb gonddal viseltetik a béke és az egész emberiség haladása iránt?

A szovjet békevédelmi bizottsághoz intézett leveleikben és táviratokban a szovjet emberek üdvözlik a Béke Világtanács bürójának határozatait s megbélyegzik mindazokat, akik atomháboru kirobbantására törekednek, mindazokat, akik fel akarják támasztani a hitleri Wehrmachtot. A szovjet békevédelmi bizottság nemsokára országszerte megszervezi a Béke Világtanács határozatainak megvitatását. A szovjet emberek örömmel fogják aláirni az atomfegyver eltiltását követelő felhivást, ezzel is bizonyitva a béke ügye iránti odaadásukat és elhatározásukat, hogy szüntelenül harcolnak az emberiség boldogságáért, a haladásért, az összes népek békés együttlétezéséért".

A csehszlovák nép egyemberként csatlakozik az atomháboru ellen inditott kampányhoz

A csehszlovák közvélemény lelkesen támogatja a Béke Világtanács határozatait.

Azért hivták össze a Béke Világtanács bürójának ülésszakát, — irja vezércikkében a „Rude Pravo" — hogy megvitassák a legutóbbi nemzetközi eseményeket, amelyek sulyosbitották az atomháboru előkészitésével és Nyugat-Németország felfegyverzésével kapcsolatban felmerült veszélyt.

A béke és a háboru kérdésében azonban a széles néptömegeké az utolsó szó — hangsulyozza a lap. — A csehszlovák nép egyemberként csatlakozik a békéért, az atomháboru ellen inditott kampányhoz. Népünk üdvözli azt a javaslatot, hogy ez év májusában hivjanak össze Helsinkiben nagy nemzetközi találkozót, amelyen az összes országok békeszerető erői képviseltetik majd magukat.

Országos kampány Olaszországban a Béke Világtanács határozatainak megvalósításáért

Az „Unita" jelentése szerint január 23-án egész Olaszországban kampány kezdődött a Béke Világtanács határozatainak gyakorlati megvalósításáért. Az utóbbi napokban száz meg száz nagygyülés és tüntetés zajlott le országszerte Nyugat-Németország felfegyverzése és az atomháboru ellen.

A római „Adriano" szinház nagytermében megtartott nagygyülésen Giorgio Amendola, az Olasz Kommunista Párt titkárságának tagja és Emilio Lussu szocialista szenátor mondott beszédet. Amendola hangsulyozta, hogy a szovjet kormánynak az európai kollektiv biztonság megvédésére és Németország egyesitésére irányuló javaslatait a béke szelleme hatja át, mig az imperialista hatalmak háborus politikát üznek. „Nyugat-Németország felfegyverzése — mondotta — olyan helyrehozhatatlan dolog, amely minden pillanatban fellobbanthatja a háboru lángját Európa szivében. Az olasz nép gyülöli a háborut, gyülöli a fasizmust. Olaszország népe képes lesz kivivni a győzelmet".

Az olasz békeharcosok hasonló nagygyüléseket tartottak Milánóban, Torinóban, Genovában, Pescaràban, Bolognàban és sok más városban.

J. Cyrankiewicz levele a Szovjetunió minisztertanácsához

VARSÓ. (Agerpres.) — A PAP jelenti:

Jozef Cyrankiewicz, a Lengyel Népköztársaság minisztertanácsának elnöke levelet intézett a Szovjetunió minisztertanácsához, amelyben köszönetét fejezi ki a szovjet kormánynak az atomenergia békés célokra való felhasználásával kapcsolatos kisérletek fejlesztése terén nyujtott segitségért. A levél a következőképpen hangzik:

„Lengyelország népe és kormánya mély megelégedéssel és hálával fogadta a szovjet kormány közleményét a Lengyel Népköztársaságnak nyujtott segitségről, az atomenergia békés felhasználásával kapcsolatos tudományos kutatómunka fejlesztésére, valamint a kisérleti célokra szolgáló atomenergia termeléséhez szükséges felszerelés építésében. Ez a kivételesen nagyjelentőségü cselekedet ujabb megnyilatkozása a Szovjetunió sorozatos testvéri segitségnyujtásának, amellyel rendszeresen a népi Lengyelország segitségére sietett. Az atomkutatások fejlesztésében Lengyelországnak nyujtott segitség lehetővé teszi számunkra, hogy tudományos és építő munkánkban minél előbb felhasználhassuk az emberi elme legujabb és legragyogóbb vivmányait. Ez siettetni fogja ismereteink korszerüsitését, hogy ujabb hatalmas erőkre tegyünk szert, amelyek nagy mértékben növelik majd fejlődési kilátásainkat. Ezidőszerint világszerte magasztos harc folyik azért, hogy megakadályozzák az atomerő agressziós célokra — az emberek elpusztitására — való felhasználását, s hogy az atomerőt a béke, a kultura fejlesztésének és a népek közti együttműködés megszilárditásának szolgálatába állitsák. E világméretü harc élén a Szovjetunió halad, amely a világon elsőnek épitett fel egy atomerőn alapuló villanyközpontot. A szovjet kormány nyilatkozata, amelyben segitséget ajánlott fel Lengyelországnak, a népi Kinának, Csehszlovákiának, a Német Demokratikus Köztársaságnak és Romániának az atomkutatások fejlesztésére s bejelentette, hogy ezt a segitséget kiterjesztheti más országokra is, valamint az a határozata, hogy a küszöbön álló nemzetközi értekezleten átadja az atomerő békés felhasználásának terén szerzett tapasztalatait — beszédesen bizonyitja, hogy a Szovjetunió következetesen alkalmazza a békére és a népek közti együttműködésre irányuló politikájának alapvető elveit. Ez a politika mérhetetlenül megszilárditja a béketábor erejét és egységét, növeli nemzetközi tekintélyét. A lengyel nép mindenben közösséget vállal ezzel a nemes és előrelátó politikával, amely a háboru hiveinek elszigetelésére és a béke erőinek megszilárditására irányul. Mindazok a sikerek, amelyeket a Szovjetunió testvéri segitsége révén az atomkutatások és az atomerő felhasználásának terén elérünk — a béke ügyét és az összes dolgozók jólétének növelését fogják szolgálni. A Lengyel Népköztársaság kormánya háláját fejezi ki a Szovjetunió kormányának ezért az önzetlen segitségért."

Francia szenátorok szembeszegülnek a párisi egyezmények ratifikálásával

PÁRIS. (Agerpres). — A francia nép egyre fokozódó tiltakozó mozgalma több szenátort arra késztet, hogy a párisi egyezmények ratifikálása ellen foglaljon állást. Ilyen értelemben nyilatkozott Gaston Charlet szenátor is (SFIO), amikor felkereste Oradour város küldöttsége (mint ismeretes, a náci hóhérok ennek a városnak csaknem egész lakosságát lemészárolták). „Nem fogom megszegni mártirjaink sirjánál tett eskümet" — mondotta a küldöttségnek a szenátor.

Max Monichon (ARS) és Georges Milh (RPF) szenátorok szintén kijelentették, hogy a köztársasági tanácsban a párisi egyezmények ratifikálása ellen fognak szavazni.

Menditte és Clerc szenátorok (MRP) szintén kijelentették, hogy a párisi egyezmények ellen szavaznak.

Mao Ce-tung elnök üdvözlete India elnökéhez

PEKING. (Agerpres). Az „Uj Kina" jelenti:

Mao Ce-tung, a Kinai Népköztársaság elnöke január 24-én üdvözletet küldött Razsendra Praszadnak, India elnökének az Indiai Köztársaság kikiáltásának 5. évfordulója alkalmából.

Csu En-laj, a Kinai Népköztársaság Államtanácsának elnöke üdvözlő táviratot küldött Nehru miniszterelnöknek.

KÜLPOLITIKAI JEGYZETEK

A guatemalai események

Alig telt el néhány hónap a guatemalai véres terrortámadás óta, s a kis középamerikai állam népének függetlenségéért vivott harca ismét a nemzetközi érdeklődés előtérbe került.

Dulles nagyon hamar ülte meg „dicsőséges ünnepét", amikor elhitte Castillo Armas ezredesnek, Guatemala állam elnökének kijelentését, hogy az országban sikerült „rendet és békét teremteni." A guatemalai nép ismételten megmutatta, hogy szabadságáért vivott harcát nem lehet semmiféle terrorral elfojtani.

A legutóbbi hirek szerint a guatemalai hazafiak január 20-án ismét megkiséreltek megdönteni Castillo Armas parancsuralmi kormányát. A kormány hivatalos jelentése szerint guatemalai hazafiakból álló csoport — akiket az imperialista szóvivők „ismeretlen személyekből álló csoportnak" neveznek — el akarta foglalni az auraure-i katonai támaszpontokat és támadást intézett az elnöki palota ellen. A harc olyan nagy méreteket öltött, hogy a kormány az egész ország területére, meghatározatlan időre, ostromállapotot rendelt el. Castillo Armas elnöki rezidenciáját pedig megerősitett fegyveres egység őrzi.

Az Egyesült Államok bármennyire is ugy szeretné feltüntetni, hogy a „guatemalaiak harcolnak — guatemalaiak ellen", mindenki ismeri a guatemalai nép harcának igazi okát. A Pentagon urai, ha nyiltan nem is mernek beavatkozni az ország belügyeibe, de átlátszó és nagyon elcsépelt módszerükkel a Guatemala részéről fenyegető „kommunista veszély"-ről szóló rágalom örve alatt készitik elő és hajtják végre gaztetteiket.

De vajjon milyen veszélyt jelenthet a kis Guatemala 3,800,000 lakosával az Egyesült Államok számára? Elsősorban nem hajlandó tovább türni, hogy az Egyesült Államok félgyarmattá süllyessze. Guatemala népe már megelégelte, hogy Castillo Armas kormánya halálra kinozza, tömegével gyilkolja le a guatemalai hazafiakat, szétrombolja a tömegszervezeteket, eltiporja a demokratikus jogokat és elrabolja a profitéhes United Fruit Company gyümölcstöszt javára a parasztok földjeit. Mindezek végrehajtásában a Washington uraitól támogatott kormány nem riad vissza a fegyveres beavatkozástól s a hazafiak százainak legyilkolásától sem.

Az sem titok, hogy Dulles miért támogatja olyan készségesen a guatemalai és a többi gyarmati állam népellenes kormányát. Köztudomásu, hogy az Egyesült Államok kormányának tagjai nemcsak általában érdekeltek Guatemala leigázásában, hanem személy szerint, anyagilag is. Az Egyesült Államok kormánya azért támogatja közvetlenül Guatemala vérszivó cápájának, az United Fruit Company-nak minden rabló tevékenységét, mert olyan embereknek vannak e vállalatban tőkebefektetései, mint John M. Cabot-nak, az amerikai külügyminisztérium latinamerikai ügyekkel foglalkozó államtitkárhelyettesének, Stewens és Wilson amerikai miniszereknek, Dulles, az Egyesült Államok jelenlegi külügyminisztere, az United Fruit Company egykori ügyvédje, szintén részvényese ennek a társaságnak. Igy irányitja az Egyesült Államok külpolitikáját a tőkés körök érdeke.

Amikor a kis Guatemala népe szembe mert szállni a „mindenható United Fruit"-el és az ezt védő washingtoni kormánnyal, a gyümölcstöszt urai azonnal munkához láttak. De mivel nem mutatkozott tanácsosnak a nyilt beavatkozás, a hazaáruló kormánnyal végeztetik el ezt a müveletet.

Az Associated Press sajtóiroda, a guatemalai nép jelenlegi megmozdulását a Castillo Armas diktaturája megdöntésére irányuló eddigi kisérletek közül a legerőteljesebbnek tartja.

A beérkezett hirek arra engednek következtetni, hogy az elnök katonai diktaturája erős ellenzékkel találja szemben magát. Armas óvatosságból eddig több mint száz „gyanus elemet" tartóztatott le. Az összetűzés során megölt és megsebesült áldozatok csak erőt adnak a guatemalai nép további hősies harcához. Annyi bizonyos, hogy Dulles nem riad vissza a legkegyetlenebb terrortól sem, amikor arról van szó, hogy saját klikkje érdekét védje meg. A Guatemala ellen tervezett intervenció felháborodásra és tiltakozásra ösztönzi a latinamerikai országok népeit.

A világ népei megbélyegzik az amerikai monopolkörök aljas politikáját, amely most Guatemala, Costarica és a többi latinamerikai államok elleni agresszióval folytatódik. Ha ideiglenesen, véres terrorral meg is tudják fékezni a latinamerikai népek függetlenségi harcát, véglegesen nem tudják megakadályozni e harc győzelmét. Dullesnek nem áll módjában és hatalmában kitörölni a népek emlékezetéből a véres terror rémtetteit.

Guatemala hősi harcának hatalmas erőt ad a világ népeinek mélységes rokonszenve és támogatása.

Kocsik Ágnes

Adenauer rádióbeszédében csufot üzött a német nép jogos követeléséből

BERLIN. (Agerpres). Az ADN jelenti: A Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnöksége mellett működő sajtóosztály közleményt adott ki Adenauer január 22-i rádióbeszédével kapcsolatban.

A Német Demokratikus Köztársaság kormánya január 20-i ülésén jóváhagyta a szovjet kormány javaslatait és beleegyezett az össznémetországi választások megszervezésére vonatkozó nemzetközi ellenőrzésbe.

Az egész világ, de elsősorban a német nép elvárta, hogy Adenauer is világosan kifejti nézeteit a szovjet nyilatkozattal kapcsolatban és bejelenti a nyugatnémet kormány hozzájárulását, hogy végre valóra váljon a német kérdés békés rendezése. Adenauer január 22-i rádióbeszéde csufot üz a német nép jogos követeléséből. Általában Adenauer nem mondott konkrét véleményt a német kérdés gyors megoldását célzó szovjet javaslatról, hanem mindenféle hamisitással kitérni igyekezett az állásfoglalás elől. A szovjet nyilatkozat szövegét elferditve, igyekezett elhitetni Nyugat-Németország lakosságával, hogy a szovjet kormány javaslata értelmében a Német Demokratikus Köztársaságban érvényben lévő választási törvények alapján kellene megtartani az össznémetországi választásokat.

Itélet Dzsilasz és Dedizser perében

BELGRÁD. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A Belgrád-tartományi törvényszék január 24-én este befejezte Dzsilasz és Dedizser perének tárgyalását és a következő itéletet hozta: Milovan Dzsilaszt másfélévi börtönbüntetésre, Vlagyimir Dedizsert pedig 6 havi feltételes fogházra itélte.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY" mozi: február 1-ig: Erősebb az éjszakánál. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU" mozi: február 4-ig: Krajcáros remények. Előadások: 3.30, 5.30, 7.30 és 9.30 órakor.

„HERBÁK JÁNOS" mozi: január 30-ig: A győzelem katonája. (Első rész). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE" mozi: január 30-ig: Krajcáros remények. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK" mozi: 1. Képes román híradó. 2. Hirek a Szovjetunióból. 3. A krasznojarszki hegyekben. 4. Rózsák völgye. 5. 8-as számu szovjet sport. 6. Zaj és Csik (szines rajzfilm). 7. Az élet titkai Előadások: 3, órától folytatólagosan.

„SOLIDARITATEA" mozi (Gáj): január 28-án: Iga alatt. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ" mozi (Mikelaka): január 28-án: Titkos ügynök. Előadások: este 7 órakor, vasárnapi 3, 5 és 7 órakor.

„ILIE PINTILIE" CFR mozi: (Mosóczi-telep): január 30-ig: Akbár tigris. Előadások naponta este 6 órakor, vasárnap 2, 4 és 6 órakor.

„NICOLAE BALCESCU" mozi (Lippa): január 30-ig: Feleséget keresek.

„PETŐFI SÁNDOR" mozi (Radna): január 30-ig: Szerelmi történet.

„POPULAR" mozi (Nagyszentmiklós): január 30-ig: Tavasz a jégen.

★

A „Makrancos hölgy" előadásaira péntek estére II., szombat estére III., vasárnap délutánra V., vasárnap estére VI., hétfő estére VII. sorozatszámmal jelölték meg a jegyeket.

★

Az aradi Állami Bábszinház 1955 január 30-án, vasárnap délelőtt fél 11 órai kezdettel az Állami Román Szinházban bemutató előadást tart. Müsoron: Szergej Mihalkov: „A beképzelt nyul" cimü mesejátéka.

A „Vörös Lobogó" szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2—4 sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-69 és 22-26 Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poștală plătită în numerar, conf. aprobării No. 53—1945.